

OKTOBER 1982

LEDER:

PARTI-PLAN FØRSTE HALVÅR

Innretting og målsettinger for denne halvårsplanen følger SK-vedtaket fra februar-TF 82. Dette vedtaket bør leses parallelt med denne planen. Det er bare mindre justeringer som er gjort pluss konkretisering av oppgavene i langtidsplanen.

Langtidsplanen prioriterer disse oppgavene:

1. Heve medlemmets teoretiske nivå gjennom studier, skolering. Utvikle partiets strategiske linje, innsikt i kapitalismen og vegen fram til sosialismen/kommunismen (Den store diskusjonen om sosialismen),
2. Styrke innrettinga på arbeiderklassen.
3. Forsvars- og fredspolitik, anti-imperialistisk arbeid.
4. Klassekampen.
5. Valgkamp, parlamentarisk arbeid.
6. Styrking av partiorganene/partiøkonomien.

Av disse er følgende satt opp som obligatoriske lagsmøter og prioriterte oppgaver for første halvår 1983:

- Studiemøter på »Kapitalen».
- KK-kampanje.
- Innrettinga på arbeiderklassen.
- Beredskapsdiskusjon.
- Lagsmøte om RV og valgkampen.
- Vedtektsdiskusjon.

Planen sliter fortsatt med at den stiller for mange oppgaver som gir lite spillerom for DS og laga. Dette er et problem som vi ikke klarer å løse innafor den planen vi har. Det gjenspeiler også at krisa i partiet satte oss tilbake i arbeidet som tvinger oss til å forsere en del oppgaver.

Utover disse prioriterte oppgavene vil vi også komme innpå noen andre områder og sette opp noen målsettinger.

PRIORITERING OG MÅLSETTING

1. Overordna prioritering og målsetting for hele partiet:
 - Bringe Klassekampen i driftsmessig balanse
 - Gjennomføre KAPITALEN-studiene
2. Prioritert under dette:
 - Innretting på arbeiderklassen, faglig og økonomisk politikk.
 - RV og valgdiskusjon/valgkampforberedelser.
 - Beredskapsdiskusjon.
 - 1.mai.

3. Øvrige prioriterte oppgaver:

- 8.mars.
- Vedtekstdiskusjon.
- Anti-imperialistisk arbeid/solidaritetsarbeid

GJENNOMGANG AV OPPGAVENE

STUDIER AV »KAPITALEN»

Det er utarbeida et studieopplegg på tre møter for første del av »Kapitalen», som utgis i slutten av 1982. De to første studiemøtene skal gjennomføres våren 1983, det tredje høsten 1983. I stedet for å gjennomføre studiene over to vanlige lagsmøter, oppfordres laga til å eksperimentere med dagsseminarer, helgeseminarer o.l. der det er praktisk mulig. Studieopplegget vil bli forberedt gjennom en konferanse i hst med studieledere fra DS'ene. Studieopplegget blir sendt ut ved årsskiftet.

Det blir også utarbeida et mer omfattende studieopplegg på 7 møter til første del av »Kapitalen». Dette opplegget kan brukes til videregående seminarer, studieskolering, »sommerskoler» ol.

SOSIALISMEDISKUSJONEN

Det vil bli utarbeida diskusjonsopplegg om flere emner innafor sosialismedebatten. Ett av emnene vil være sosialismens økonomiske problemer, og konsentrere seg om følgende problemstillinger: Den sosialistiske revolusjonen vil (langt på vei) kunne løse motsigelsen mellom produksjonens samfunnsmessige karakter og den private tilegnelsen. Hvilke muligheter åpner det for å løse de problemene den norske arbeiderklassen nå står overfor (med arbeidsløshet, nedleggelse etc.)? Hvilke problemer vil være vanskelige å løse (Norges åpne økonomi mm.)? Teoretiske problemstillinger som særlig vil bli berørt, er vareproduksjon, marked og verdiloven under sosialismen.

Et annet av emnene vil dreie seg om det sosialistiske demokratiet under proletariatets diktatur, partiets rolle, betydninga av valgte, representative organer m.m.

Diskusjonsoppleggene vil foreligge ved årsskiftet.

Til våren vil forslag til nytt prinsipp-program foreligge. Dette inneholder forslag til nye formuleringer om sosialismen.

DS-ene og laga avgjør sjøl hvordan de vil bruke studieoppleggene. Om de vil organisere seminarer, egne studiemøter i lagsregi eller delta i offentlig debatt i Klassekampen, Røde Fane.

Den obligatoriske sosialismediskusjonen kommer høsten 1983 i tilknytning til prinsipp-program diskusjonen. I løpet av våren vil det bli innkalt en konferanse for å summere opp sosialismediskusjonen så langt og utforme synspunkter på den videre debatten fram til landsmøtet.

KK-KAMPANJEN

Kampanjen vil bli lagt til tidsrommet 15. januar til 20. februar og følge fjorårets

4

opplegg.

KK-kampanjen vil bli partiets hovedoppgave i kampanjeperioden. Dagsavisa er i en vanskelig økonomisk situasjon. Regjeringa fører en systematisk politikk for å redusere pressestøtten. For å møte dette har det vært en absolutt forutsetning å øke opplagstallet. Drifta for 1982 er basert på en økning av abonnementstallet. Drifta for 1982 er basert på en økning av abonnementstallet med 500 sammenlikna med 1981 og holde samme løssalget. Dette er forutsetninga for å kunne drive avisa på det nåværende nivået med samme sidetall og uten å innskrenke i redaksjonen.

Etter 8 måneders drift er opplagstallet i 1982 om lag det samme som i 1981. Abonnementstallet er litt høyere, men det er en klar svikt i løssalget. I forhold til det budsjetterte er dette en svikt i opplaget på 500. Med dette som hovedproblem og en større svikt i statens annonsering enn budsjettert drives avisa med et betydelig underskudd.

Det blir gjort tiltak for å redusere kostnadene i avisa som ikke berører sidetall og redaksjonen. Gjennom høstaksjonen som nåpågår må vi høyne opplagstallet. Vinterkampanjen vil bli en kampanje der hele partiet og det store flertallet av partimedlemmene ved storstilt verving sikrer det abonnementstallet som er det minimum som trengs for å drive avisa på det nåværende nivået.

Vi må for 1983 også sette målsettinger utover kampanjen som dreier seg om å sette det stående KK-direktivet ut i livet. Det innebærer at alle lag driver et fast løssalg, jamn verving og det kontinuerlige fornyingsarbeidet som det er laga et praktisk opplegg for. DS'ene og laga må sette av krefter for å greie dette. Det må være en uttrykt målsetting å få i gang et større KK-arbeid på arbeidsplassene med utgangspunkt i den store organisatoriske styrke og innflytelse vi har gjennom våre tillitsmenn og kvinner på arbeidsplassene.

Dette forutsetter behandling av kampanjen og KK-arbeidet på et lagsmøte.

INNRETNINGA PÅ ARBEIDERKLASSEN' FAGLIG OG ØKONOMISK POLITIKK

Vi vil fortsette arbeidet med å styrke innrettinga på arbeiderklassen. Diskusjonen i høst, og de konkrete resultatene lokalt vil bli oppsummert gjennom en reiserunde til alle distriktene vinteren-83.

På grunnlag av denne oppsummeringa vil SK og Faglig Utvalg legge opp det videre arbeidet. Oppfølginga av dette vil bli en svært sentral oppgave for FU i hele 83.

Arbeidet i fagbevegelsen vil omfatte »tradisjonelle» oppgaver som årsmøtene i fagbevegelsen og det sentrale justeringsoppgjøret våren-83, men ei viktigere oppgave vil imidlertid bli kampen mot den økonomiske krisa, og innafor dette området, kampen for å forsvare arbeidsplassene.

Fordi vi har kommet relativt kort med å utvikle politiske linjer for den konkrete kampen for arbeidsplassene, og fordi det også er forskjellige vurderinger av hvor hardt Norge vil bli ramma av den økonomiske krisa, er vi ikke i stand til foreløpig å legge fram en plan for dette arbeidet for første halvår 83. Vi regner med å legge fram et opplegg for dette arbeidet ved årsskiftet.

RV OG VALGKAMPEN

Opplegget for valgkampen har vært gjennom en høring i DS-ene på forsommeren. Det har vært bra oppslutning om denne høringa. Resultatet sammen med en revidert plan for valgkampen blir presentert et annet sted i dette TF.

Det blir også sendt ut noen debattinnlegg om organiseringa av RV. Disse sakene skal diskuteres på et lagsmøte tidlig på vinteren.

Ellers vil første halvår bli prega av forberedelser til høstens valgkamp.

BEREDSKAPSDISKUSJONEN

I planen er det avsatt et obligatorisk lagsmøte til dette. Materialet til diskusjonen vil bli sendt ut ved årsskiftet. Det vil ta for seg den situasjonen og de oppgaver som partiet vil bli stilt overfor ved et krigsutbrudd. Materialet til møtet vil falle i fire deler.

1. Situasjonsanalyse. Et riss av sannsynlige og viktige trekk ved den militære, den politiske og den praktiske/sosiale situasjonen ved et angrep på Norge.
2. Klassekrefter og motstandsfront. Hvilke krefter i det norske samfunn vil stille seg i en okkupants tjeneste? Hvem vil tilpasse seg - organisere »administrasjonsråd»? Hvem vil gjøre motstand, hvem vil bekjempe fienden? Hva går det pr. idag an å si om en slik motstandsfronts karakter og målsetting?
3. De ulike kampområdene. Partikamerater vil slåss mot fienden enten de er utkommandert i det borgerlige militærapparatet, er organisert i egne grupper »på skauen» eller jobber illegalt i byene og på bygda. Vi ønsker å se nærmere på særegenheter og forholdet mellom arbeidet på disse ulike områdene.
4. Partiets oppgaver og forberedelser. Partiet vil stå overfor nye oppgaver og nye måter å jobbe på. Hvordan kan vi idag begynne å forberede oss for å stå bedre rusta?

Som det framgår er det et stort og omfattende materiale. Til sjølve diskusjonen på det obligatoriske lagsmøtet blir vi nødt til å snevre inn siktemålet- og vil sannsynligvis konsentrere oss til situasjonsbeskrivelsen og partiets forberedelser. Dette vil bli nærmere klargjort i direktiv til DS og lagsstyrer. Utfra forberedelsene vil vi anbefale at diskusjonen ikke blir blant de første over nyttår. Dette krever forberedelser og materialet bør studeres og stoffet bør få litt tid til å modne seg.

1.MAI

Direktiv og opplegg for 1.mai-arbeidet vil bli presentert i neste TF. Før det vil et foreløpig forslag til opplegg for 1.mai bli sendt ut til DS-ene.

8.MARS

Linja for 8.mars blir presentert i en egen artikkel i dette TF. Hvor mye arbeid de enkelte lag skal legge i 8.mars arbeidet må de enkelte DS avgjøre.

6

ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID

Vårt solidaritetsarbeid har en tendens til å svinge i forhold til de aktuelle hendinger i verden. Vi må se det som vår målsetting og internasjonale plikt å drive et kontinuerlig arbeid på de mest sentrale områdene, med vekt på en voksende aggresjon fra sosialimperialismen. Her står Afghanistan og Polen sentralt. Men vi må også utnytte de aktuelle hendinger i verden som Israels herjinger i Libanon til å styrke vårt solidaritetsarbeid for PLO.

Internasjonalt utvalg vil legge spesiell vekt på skoloring på DS-nivå og av utvalgte kader i distriktene.

VEDTEKTSDISKUSJONEN

Materialet blir sendt ut i februar. Opplegget for denne diskusjonen er ikke klart utover det som sto i TF/august: At inkomne forslag blir lagt ut til diskusjon sammen med en innstilling fra vedtektskomiteen. Vi har antydning at denne diskusjonen blir lagt seint. Men den kan forsåvidt settes opp på lagsplanen når det passer best.

AKP(m-l) - 10 ÅR I 1983

Partiet har 10 årsjubileum 1983. Vi vil bruke dette jubileet til å markere partiet og vår politikk. En rekke større steder vil bli pålagt arrangementer. Andre steder bør også markere dette på ulikt vis. En måte kan være å arrangere møter sammen med våre sympatisører. Det vil komme mer konkret om dette seinere.

ORGANISATORISK ARBEID

Utgivelsen av organisasjonskurset for lagsstyrer vil bli tatt opp igjen og fullført. Det vil i 1983 bli lagt større vekt på det organisatoriske arbeidet overfor lag og lagsstyrer.

Et spesielt område er innskjerping av partinormene.

På dette området vil SK ta en del initiativ overfor DS-ene. Målsettinga er å rette opp en del feil i partiet i forhold til vedtektene. Det viktigste er at vedtektenes ufravikelige krav til at alle skal betale kontingent. Derest vil vi arbeide for å bedre arbeidsstilen i partiet, bekjempe tendenser til liberalisme og utglidning i forhold til den demokratiske sentralismen.

Arbeidet med grunnsirkler og rekruttering vil bli fulgt opp direkte overfor DS-er og lag. Tendensen i siste halvdel av 82 er at mulighetene for rekruttering er større en på lenge. Det er mange sirkler i gang. I 1983 bør tendensen med minkende medlemstall bli snudd.

KONTINGENT

Målsettingene på dette området er å gjennomføre systemet med prosenttrekk i hele partiet. Systemet vil i løpet av våren bli justert ut fra erfaringer. Den største svakheten ved kontingentarbeidet i øyeblikket er det store antall medlemmer som ikke betaler

kontingenten sin. Partiledelsen vil gjennom DS og laga ta initiativ for å stramme opp partinormene på dette området. Ifølge vedtektene er det en medlemsplikt å betale kontingent. Det store antall ikke-betalende medlemmer er ansvarlig for betydelig nedskjæringer på 82-budsjettet som rammer både distriktene og sentralens arbeid. Ytterligere nedskjæringer må til i 1983 dersom dette ikke blir retta opp. Antallet ikke-betalende er så stort at dersom 40% av disse hadde betalt gjennomsnittlig kontingent hadde budsjettet balansert.

SK vil også utarbeide strammere kontroll-rutiner overfor DS-ene og laga.

KOMMUNE- OG FYLKES-VALGET 1983

MATERIALE TIL AVDELINGSDISKUSJONEN

VALGHØRING I DISTRIKTENE

SKAU sendte i april et »hørings«-direktiv om valgkampen i 1983 til distriktsstyrene. Ca. 60% av DSene har svart på spørsmålene som ble stilt, og det var stor oppslutning om de hovedlinjene som det ble lagt opp til.

Det materialet vi nå sender ut som grunnlag for avdelingsdiskusjonene, er i all hovedsak i overensstemmelse med det materialet som ble sendt ut i april.

Det er lagt opp til ett obligatorisk avdelingsmøte om valget. Møtet må være avholdt i løpet av februar. Det materialet som legges fram her er forberedelsesmateriale til avdelingsdiskusjonen. Artiklene er skrevet av ei gruppe som jobber spesielt med RV og parlamentarisk arbeid, under ledelse av SK/AU. Unntatt fra dette er debattinnlegg og vedtak fra RVs landsstyremøte. SK/AU har ikke selv behandlet artiklene eller de forslaga som fremmes.

INNHALDET I MATERIALET

De første artiklene konsentrerer seg om

målsettinger, innretting og metoder - og faseplan for valgkampen. Vi hadde planlagt å presentere bakgrunnsstoff som går grundigere inn på de politiske hovedsakene i valgkampen, men det har vi ikke greid å få til på nåværende tidspunkt. I stedet vil det bli trykt egne debattartikler i Klassekampen i november og desember. Under vignetten »Valget-83« vil temaer som den økonomiske situasjonen, sosialdemokratiet, dagskampen og reformismen o.l. bli tatt opp. Dette er en del av studiematerialet til avdelingsmøtet.

Den andre delen drøfter RV og organiseringa av partiets parlamentariske arbeid. Vi trykker flertallsvedtaket og et mindretallsforslag fra siste landsstyremøte

8

i RV. Dessuten to debattinnlegg om RVs framtid.

SPØRSMÅL TIL AVDELINGSDISKUSJONEN:

Vi foreslår at avdelingsdiskusjonen skal konsentrere seg om følgende saker:

- 1) Den politiske situasjonen foran valget i 1983. Hvilke muligheter åpner den for ny framgang for RV og hvilke krav stiller den til oss?
- 2) Lokale målsettinger for kommune- og fylkestingsvalget.
- 3) RVs framtid:

A) Ta stilling til forslaget om at RV skal beholdes i sin nåværende form (men med nye vedtekter) også i neste

valgperiode, og at partiet skal avklare sitt standpunkt på landsmøtet i 1984.

- B) Uavhengig av holdninga til A), hvordan ser avdelinga på RVs framtidige organisering (- nærmere knytta til partiet, medlemsfront, som nå osv.)?

Alle skal diskutere RVs framtid. Utover det kan DS tillemppe diskusjonsopplegget ut fra lokale behov.

MÅLSETTINGER – INNRETNING – METODER

MULIGHETER FOR FRAMGANG?

Det må være ei minimumsmålsetting å *holde antallet representanter og antallet stemmer*. De rapportene vi har fått inn fra valghøringa i DS'ene, tyder på at vi kommer til å stille lister i en god del flere kommuner enn tidligere, og sannsynligvis i alle fylker.

Vår linje er at vi ønsker å stille lister i *flest mulig kommuner*. Valgresultatet er på mange måter en målestokk på AKP(m-l)s styrke og vi har behov for å bygge opp denne »synlige» styrken. Dette vil også styrke evnen til å nå ut og gjøre at vi står sterkere foran Stortingsvalget i 1985.

Vi mener at det er *reelle muligheter for framgang*. På tross av at vi ikke hadde mandatsjanser i forrige Stortingsvalg holdt vi på landsbasis stort sett stemmetallet fra kommunevalget i 1979.

Stemmeresultatet fra 1981 ville gitt kommunestyre-representant på endel nye

steder dersom det hadde vært kommunevalg.

Evnen til å utforme konkret politikk, styrken i fagbevegelsen, framgangen i Rød Ungdom, erfaringene massene har høstet av vårt parlamentariske arbeid, utbredelsen og nivået i »Klassekampen», det at partiet har tatt bedre grep om RV-arbeidet - og at det er lettere å stemme på oss i kommunevalg enn Stortingsvalg. Alt dette er saker som peiker på mulighetene til framgang. Det er også vårt inntrykk at partiet mange steder jobber bedre og lettere enn på lenge, noe som vil være avgjørende for hvilken valgkamp vi greier å lage.

POLITISKE MÅLSETTINGER

Forene dagskampen med det langsiktige perspektivet.

Vi er blitt dyktigere i utforminga av konkrete krav og politiske linjer for dagskampen. Men ennå har vi

problemer. Det viktigste er at vi ikke har maktet å binde sammen dagskravene med det politiske perspektivet - avsløringa av kapitalismen og propaganda for sosialisme og revolusjon. Dette har lett kommet på sida eller blitt en attpåklatt i valgkampen, og vi har ikke greidd å binde sammen konkrete saker med agitasjon for sosialismen. Det er også uklårheter omkring hva som er forskjellen på at revolusjonære kommer med reformkrav og reformisme.

Bedre paroler

Et annet problem er at vi ikke greier å utforme »spissformuleringer» i parolene i valgkampen. Dvs. enkle paroler som treffer spikeren på hodet. Dersom en studerer DNAs valgparoler i etterkrigstida, ser en at de har hatt en enorm evne til dette.

Å gå fram på disse områdene, må være ei politisk viktig målsetting i denne valgkampen.

Den økonomiske politikken.

Vi må videreutvikle den økonomiske politikken vår. Den siste valgkampen innebar et viktig skritt framover, bl.a. gjennom analysa av oljepengene. Men dette er for snevert og evner ikke å gi svar på problemene i dag - den økonomiske krisa og arbeidsplass-nedleggelsene. Dette blir sannsynligvis den viktigste saken i valgkampen.

Ideologisk valgkamp.

Vi må forsøke å gi denne valgkampen en mer »ideologisk vri», spesielt overfor ungdommen. Vi må endel utover sakspolitikken til mer verdensanskuelser, holdninger, o.l. Solidaritetstanken, betydninga av å kjempe, antirasisme o.l. er eksempler på dette. Vi ønsker selvsagt ikke en

vidring bort fra sakkunnskap og konkrete paroler, men et supplement til dette.

Klassekampen

Avisa Klassekampen blir et viktig redskap i valgkampen - og er ellers et utmerka organ til å spre RVs politikk. Vi må se det som et eget mål å spre mye KK.

Forholdet til de andre partiene

Vi må utvikle en smidig taktikk i forhold til de andre partiene. Høyre sitter med regjeringmakta og må være angrepsmål nummer en.

DNA kommer til å prøve å få monopol på kampen mot Høyre. Dette er selvsagt et taktisk problem. Vi er nødt til å påvise sammenhengen mellom DNA og Høyres politikk, f.eks. at Høyre jobber ut fra DNA-regjeringas langtidsprogram for perioden 81-85. Vi er helt mot linjer som fører til at vi mister vår sjølstendighet og egne profil i forholdet til DNA, og avviser enhver form for fredsavtale. Det at DNA står i opposisjon til Høyre kan sjølsagt utnyttes taktisk i en storm mot Høyre på endel saker - det gir endel taktiske muligheter.

SV har politiske problemer innad, spesielt omkring diskusjonene om forholdet til DNA. RV sentralt har jobba endel med dette både for å avsløre SV og for å kunne gripe inn i motsigelsene i SV. Det at hver 10. SV-velger har RV som »annet parti» gir oss mulighet til å trekke til oss mange nye stemmer dersom denne kritikken kjøres rett.

I forrige valg hadde vi tendenser til »borgfred»-politikk i forhold til SV - spesielt på valgkampmøter. Dette må vi rette på. I tillegg til å kritisere dem for synet på Sovjet, fredsbevegelsen, forsvar og sivil beredskap og strategiske

10

spørsmål, må vi kritisere holdninga til og praksisen i parlamentariske organer: Trikkesaka i Trondheim er ett eksempel. Den generelle ansvarligheta et annet.

NKP har gått stadig nedover, og arbeidet med å isolere dem må fortsette. *Fremskrittspartiet* har endel innflytelse, også i arbeiderklassen. Rød Ungdom starta i fjor et visst arbeid for å avsløre den reaksjonære og billige demagogien til Carl I Hagen. Dette arbeidet må vi fortsette, noe som blir viktig spesielt i skolevalgkampen.

MÅLGRUPPER

Vi går inn for å holde på målgruppene fra forrige valg:

-Arbeiderklassen - spesielt

industriarbeiderklassen.

-Kvinner

-Ungdom.

Vi mener også at *fremmedarbeidere* må være ei spesielt viktig målgruppe. Vi har tradisjonelt stått sterkt mot den rasistiske invandringsstoppen og alle former for rasisme og undertrykking av innvandrere fra den 3.verden. Etter all sannsynlighet får fremmedarbeiderne som har vært 3 år i landet stemmerett i kommunevalget, og det må være viktig å få fremmedarbeidere høyt oppe på lista en del steder, feks. Oslo. Det er ei politisk viktig sak å kjempe mot den økende rasismen i Norge.

Vi må fremdeles holde fast på innretting overfor spesielle (yrkes)grupper som f.eks. helsepersonell. Her har vi mye å hente.

PROGRAM OG PROFIL PÅ KOMMUNE- OG FYLKESTINGSVALGKAMPEN 1983

I skrivende stund er arbeidet med program og politisk innhold for valgkampen neste år kommet relativt kort. Vi legger fram noen foreløpige standpunkter til diskusjon i partiet.

LOKALE PROGRAMMER

-Erfaringene viser at lokale kommune- og fylkesprogrammer må spille en helt sentral rolle. Disse er et godt redskap, både til å trekke aktivister med i valgkampens første fase når programmet skal utformes, og i den utadretta innspurten når nye velgere skal vinnes.

-Det er viktig at mange må trekkes med når programmet utformes. Utkast må behandles i partiet og uavhengige må trekkes med i utformingen.

VALGMAIFEST

-Det er ikke grunnlag for at RVs

landsmøte vedtar et nytt omfattende landsprogram - slik som stortingsprogrammet med standpunkter på svært mange områder som gis ut som et hefte. Det nåværende landsprogrammet kan tross sine mangler bli stående i to år til, og tyrkkes opp til spredning om det er behov for det. RVs landsmøte vedtar i stedet et mindre omfattende valgmanifest. Manifestet skal ta utgangspunkt i den aktuelle politiske situasjonen, innrette seg på det særegne ved et kommune- og fylkestingsvalg, og konsentrere seg om de politiske hovedsakene. Manifestet skal utformes agitatorisk og trykkes opp med henblikk på massespredning f.eks. i form av et KK-flak.

FLAGGSKIP

-I utformingen av RVs politiske profil i valgkampen må vi finne fram til noen »flaggskip» som vi driver i hele

valgkampen, som velgerne nærmest skal assosiere med RV. Blant annet må dette dreie seg om standpunkter og krav i forbindelse med den økonomiske krise og arbeidsplassene.

-Vi må la klassestandpunkt og ideologi prege agitasjonen og argumentasjon. Kampen mot regjeringas krisepolitikk må ikke framstå bare som en kamp for flere kroner over statsbudsjettet, vi må og legge det fram som en kamp mot det kapitalistiske systemet.

HOVEDSAKENE

-Vi tenker oss at følgende saker må stå sentralt i valgkampen:
(spissformuleringene er helt foreløpige)

- For et sosialistisk Norge
- Stem inn en uredt talsmann/kvinne
- Bevar arbeidsplassene - kapitalistene må betale sin egen krise
- Senk boligprisene - Høyre og AP har sammen skapt boligdyrtida
- Nei til sosial nedrustning
- Kamp mot all kvinneundertrykking
- Mot all rasisme
- Ungdommen, en ressurs ikke et problem
- Stå sammen mot supermaktene som truer verdensfreden
- Velg side for Polen, Afghanistan og Palestinas folk. På parti med 3.verden.

LISTEARBEIDET

Vi mener at hovedformen skal være reine RV-lister. Men der dette ikke er mulig, må vi anstrenge oss for å lage andre *røde lister*. I slike tilfeller må vi sikre et grunnlag som ligger nært opp til RVs, høyest mulig plassering og retten til sjølstendig RV-arbeid.

NOMINASJONENE

Vi må sørge for en mest mulig

demokratisk nominasjonsprosess. Distriktpartiet bør i løpet av høsten behandle forslag til kandidater og liste i partiorganisasjonen. Denne må diskuteres i RV, og vi synes det er naturlig å gå breitt ut i diskusjonene om lista, gjerne en offentlig innbydelse til å sende inn nominasjonsforslag.

Vi går inn for at det holdes nominasjonsmøter både for nominering til kommunelistene og til fylkestingslista. Vi understreker at partiet i siste instans er den som godkjenner lista. Dette iflg. RVs vedtekter.

LOKALT-SENTRALT

Vi mener at vi må satse på den lokale propagandaen i større grad enn tidligere. Sentralen bør konsentrere seg om å utvikle bakgrunnsmateriale og hovedlinjer, samt ideer og retningslinjer for den lokale propagandaen. Vi må sjølsagt også ha noen sentrale brosjyrer og løpesedler.

FILM OG KULTUR

RV/AU har jobba ut fra en plan om å lage en ny RV-film i 1983. De som sto i spissen for «Tour Valg» har lyst, men ikke kapasitet til å lede arbeidet med en ny film nå. Det vil være vanskelig å sette nye folk på dette arbeidet nå - ihvertfall om man ønsker en like god eller bedre film denne gangen. AU vurderer det som lite sannsynlig at det blir en ny film før ved Stortingsvalget i 1983.

Det betyr ikke at vi har slått fra oss alt «audio-visuelt» i valget. F.eks. er det snakk om å lage en anti-imperialistisk film (klippes sammen «gammelt» materiale). Det finnes muligheter for å lage opplysningsfilmer på video o.l.

Men uansett betyr dette at det stilles store krav til lokalt kulturarbeid.

Erfaringa vår er at vi *som oftest* kommer for seint i gang med planlegginga av kulturen - og at det bare blir halvgjort. Det er også vanlig at kulturfolkene »holdes utenfor» resten av det politiske arbeidet.

Det finnes mye bra kulturkrefter, både profesjonelle og amatører, som støtter oss utover landet, og som kan lage svært bra saker om de bare har god tid på seg.

ØKONOMI-BUDSJETT

Vi går inn for at hele innsamlingssummen skal gå til RVs valgkamp. Med ei innsamling på 600 000 kroner vil vi ha ca. 1 million kroner til disposisjon for (alt) arbeidet i 1983. Vi

går inn for ei styrking av det lokale valgkampbudsjettet i dette valget.

Dersom vi skal kunne lage skikkelige planer for fordelinga av pengene må hver kommune og hvert fylke som stiller lister lage et skikkelig og velbegrunna forslag til budsjett for valgåret 1983. *Dette skal sendes til sentralen innen 15. desember i år.*

AVSLØRINGER

Erfaringene viser at vi gjør det godt om vi har avsløringer i valgkampen. Dette er ofte et resultat av systematisk og langvarig jobbing, og det må legges planer for dette lokalt. Landsmøtet bør ha noen skikkelige opplysninger å banke i bordet med.

FORSLAG TIL FASEPLAN FOR VALGKAMPEN

FØR JUL 1982

- Avklare hvor vi skal stille liste
- Avklare liste/valgkampkjerner. Begynne arbeidet med hele lista.
- Lage skisse for den lokale valgkampen
- Budsjett for den lokale valgkampen sendes inn til RV sentralt.
- Klassekampen presenterer materiale til programdiskusjonene.

VÅREN 1983

- Frist for obligatorisk avdelingsmøte om valget: Februar.
- Klassekampen presenterer forslag til Valgmanifest.
- Lage lokale programmer.
- Regionale RV-kurs (dette må det tas initiativ til lokalt).
- Skolere RV-kjerna lokalt - forberede valgkamp»senter».
- Forberede RV-landsmøtet. Programdiskusjoner og diskusjoner om

rammeavtalen. Valg av delegater.

-Avklare lista så tidlig som mulig. Lokale og fylkesvise nominasjonsmøter helst før 1.april.

-Forberede utdanning av et stort antall valgagitorer.

-RV-landsmøte 16. og 17. april.

FRIST FOR INN-
LEVERING AV BÅDE
FYLKESTINGS OG
KOMMUNESTYRELISTA
1.JULI 1983

DEN SKAL INNEHOLDE:
NAVN, ADRESSE (BOPEL),
STILLING OG FØDSELS-
DATO.

INGEN SKANDALER
TAKK

1,MAI - SOMMERFERIEN

- Bygge opp lokale valgkamp-grupper og organisering i størst mulig omfang umiddelbart etter 1.mai.
- Intensiv skoleing.
- Innsamling umiddelbart etter 1.mai.
- Målsetting: 600 000 kr.

SEINSOMMER/HØST

VALGKAMPINNSPURT:

- Sentrale og lokale løpesedler.

- Turneer.
- Valgkampmøter - skole og militær.
- Lokale aksjoner.
- Kultur.

VALGDATO

I Kommunal- og Arbeidsdepartementet sier de at valgdatoen ikke er bestemt, men at det sannsynligvis er 2. eller 3. mandag i september. På endel steder blir det vel også på søndagen.

ORGANISERINGA AV RØD VALGALLIANSE

LITT HISTORIKK

RV oppsto i 1973 etter at Kommunaldepartementet ikke godkjente AKP(m-l) som navn på et valgparti. Vi stilte den gang til stortingsvalg i realiteten på rene partilister, men under navnet RV i en dyd av nødvendighet.

Seinere har RV utviklet seg til å bli en reell valgallianse. Fra og med 1975-valget ble uavhengige invitert til å stå på listene, programmet ble på forhånd diskutert med dem og det ble avholdt landskonferanser der uavhengige listekandidater og andre var med å vedta valgprogrammet.

Ett skritt videre på denne utviklingen ble tatt etter valget i 1979. I juni det året ble det for første gang avholdt et større landsmøte, sammensatt av delegater som dels var valgt, dels utpekt lokalt av partiet og lokale RV-grupper. Dette landsmøtet ga de valgte representantene i mandat å opprettholde RV etter valgdagen. De 24 innvalgte kommunestyre- og fylkestingsrepresentantene vedtok i oktober å opprettholde RV som en

premanent organisasjon og konstituere seg selv som RVs landsstyre.

På RVs landsmøte i 1981 ble RV-organisasjonen stadfestet i form av en rammeavtale mellom RV og AKP(m-l). AKP(m-l)s ledelse hadde på forhånd godkjent utkastet til en slik rammeavtale.

SITUASJONEN I DAG

I dag fungerer RV et stykke på vei som en organisasjon. Det finnes et valgt landsstyre og et arbeidsutvalg som koordinerer aktiviteten på landsbasis. Lokalt er RV alt fra en kommunestyrerepresentant direkte underlagt partiets DS, til en større medlemsgruppe med stor sjølstendighet i forhold til partiet. Men rammeavtalen definerer RV som en allianse med AKP(m-l), begrenser RVs arbeidsfelt til valgkamp og parlamentarisk arbeid, og gir AKP(m-l) en avgjørende kontrollmulighet overfor RV i alle viktige avgjørelser.

PARTILANDSMØTE MÅ BESTEMME RV's FRAMTID

Utviklingen av partiets parlamentariske arbeid fram mot den valgalliansen RV er i dag har skjedd uten skikkelige diskusjoner i AKP(m-l)s organisasjon. I forbindelse med stortingsvalget i 1981 ble RV-organiseringen lagt fram til diskusjon på et obligatorisk avdelingsmøte. Men da var alliansemodellen alt et faktum, og opplegget for partidiskusjonen var heller ikke tilfredsstillende.

Det parlamentariske arbeidet har stor strategisk betydning for partiet, og etter hvert som vi får flere representanter, kommer dette arbeidsfeltet til å få en betydelig plass i partiets helhetlige aktivitet. Det er derfor naturlig at det er partiets landsmøte som tar stilling til i hvilke former dette arbeidet skal drives. Dette burde skjedd på landsmøtet i 1980, men på grunn av de store partikampene vi da sto oppe i, var det ikke mulig å gjennomføre.

MOTSIGELSER I PARTIET

Det står i dag motsigelser i partiet på RV-organiseringen. Når sagt alle standpunkter er representert, fra de som mener RV skal bli en valgfront der partimedlemmer deltar som enkeltpersoner slik som i Kvinnefronten, til de som vil legge ned hele RV og stille rene partilister.

I tillegg er det uavhengig av det organisatoriske spørsmålet også partikamerater som ønsker å endre på den politiske plattformen partiet stiller til valg på. Både i Klassekampen og i TF har det vært innlegg som har gått inn for at det i dagens situasjon er riktig å stille et bredere, ikke-revolusjonært alternativ.

HVA BØR RVs LANDSMØTE VEDTA?

På neste landsmøte i april-83 kommer rammeavtalen til å komme opp til revisjon. Bakgrunnen var et vedtak på det forrige RV-landsmøte som påla RVs landsstyre å oppsummere erfaringene med RV-organiseringen og foreslå eventuelle endringer i rammeavtalen utfra en slik oppsummering.

Landsstyret kommer til å legge fram et nytt forslag til organisatorisk vedtak som er trykt annet sted her i TF. Dette vedtaksforslaget står fast på RVs revolusjonære plattform og at RV er en allianse mellom AKP(m-l) og uavhengige sosialister. Den holder også fast ved partiets kontrollmuligheter og særrettigheter i RV. Det nye er at de tidligere tre dokumenter som regulerte forholdet AKP/RV og RV-organisering er skrevet sammen til ett. Det kalles ikke lenger en avtale mellom partiet og uavhengige (det er en logisk umulighet) men for vedtekter som regulerer alliansen og RVs organisering. Og en del unødige dobbeltformuleringer og byråkratiske formuleringer er fjernet.

Kort sagt: RVs landsstyre går inn for status quo, men med et enklere og mer oversiktlig regelsett.

VÅR INNSTILLING:

Det er også vårt standpunkt at vi på RVs landsmøte i april ikke bør gå inn for omfattende omlegginger av RV-organiseringen. Dette må eventuelt komme etter at partiet og partilandsmøte har kommet fram til sitt standpunkt. Å gå inn for større omlegginger i dag, med uavklarte standpunkter i partiet og foran en valgkamp, er verken partiet eller de uavhengige i RV tjent med. Vi bør derfor slutte oss til det nye forslaget fra RVs landsstyre (eventuelt med mindre endringer) på landsmøtet i april, og vi må sikre en demokratisk partibehandling av det parlamentariske arbeidet fram til partiets landsmøte i 1984.

FORSLAG TIL VEDTEKTER

For samarbeidet mellom AKP(m-l) og uavhengige sosialister i Rød Valgallianse og for RVs organisasjon

Dette er flertallsinnstillinga fra Landsstyret i Rød Valgallianse. De eksisterende rammeavtaler og vedtekter byttes ut med dette ene vedtektsforslaget.

Det er dette vi innstiller på skal gjelde til partilandsmøtet i 1984.

§1. RV er en allianse mellom AKP(m-l) og uavhengige sosialister. RVs oppgave er å føre valgkamp og drive politisk arbeid i tilknytning til parlamentariske organer på grunnlag av RVs program.

§2. AKP(m-l) disponerer og har alle rettigheter til navnet Rød Valgallianse (Raud Valallianse). RV vil bare bruke navnet innafør de rammer disse vedtektene trekker opp. AKP(m-l) kan bruke sin disposisjonsrett over navnet til å oppløse RV i sin nåværende organisasjonsform.

§3. All virksomhet i RVs organer skal skje etter demokratiske arbeidsformer. Medlemmer av AKP(m-l) som arbeider i RV har de samme plikter og rettigheter som uavhengige sosialister. Arbeidet i alliansen skal foregå gjennom gjensidig tillit og respekt mellom AKP(m-l) og uavhengige sosialister.

Alle vedtak i RVs organer fattes med simpelt flertall der hvor ikke annet er bestemt.

RVs organer er forpliktet til å drøfte spørsmål som ikke dekkes av RVs program, eller som har vidtrekkende betydning, med AKP(m-l)s organer på tilsvarende nivå før vedtak fattes. AKP(m-l) skal på sin side drøfte spørsmål med vidtrekkende konsekvenser for RV med RVs organer.

Alle valglister som bruker navnet Rød Valgallianse skal godkjennes av AKP(m-l) og Landsstyret eller Arbeidsutvalget i RV.

§4. Ved valg til RVs organer og ved nominasjon til RVs valglister skal det praktiseres kjønnskvoltering. Begge kjønn skal være representert med minimum 40% i ledelsen på ulike nivåer og på listene.

§5. Det kan opprettes lokalgrupper av RV. Lokalgruppene skal arbeide på grunnlag av RVs program, politiske vedtak fra Landsmøtet og Landsstyret - og RVs vedtekter.

Gruppene kan være midlertidige valgkampgrupper eller permanente medlemsgrupper.

RVs lokalgrupper må være godkjent av RVs landsstyre. En RV-gruppe skal opphøre dersom godkjenning fra RVs Landsstyre trekkes tilbake.

§6. RV-gruppene er åpne for alle som godtar RVs program og vedtekter og som vil arbeide for RVs målsettinger. RV-gruppene avgjør selv gjennom eget vedtak om passive medlemmer kan godtas.

§7. Det skal avholdes årsmøte i de lokale RV-gruppene. Årsmøte kan avholdes når alle medlemmene er innkalt. Årsmøte innkalles av medlemsmøte, styret i gruppa eller av RVs landsstyre.

AKP(m-l) lokalt skal innkalles til årsmøtet. En representant fra AKP(m-l) har møte og talerrett på årsmøtet.

- Årsmøtet velger styre for RV-gruppa. Styret leder gruppa mellom årsmøtene. AKP(m-l) kan peike ut et medlem til styret med fulle rettigheter.
- Årsmøtet behandler ellers vanlige årsmøtesaker som regnskap.
- §8. En lokal RV-gruppe kan, med godkjenning fra RVs landsstyre, velge en annen organisasjonsform enn det som framgår av disse vedtektene.
- §9. I et fylke (distrikt) kan det opprettes fylkesledelse (distriktsledelse) for RV. Fylkesledelser skal være godkjent av RVs landsstyre for å opptre utad på RVs vegne.
- Fylkesledelser (distriktsledelser) velges av gruppene i fylket (distriktet) eller av delegater fra gruppene.
- RVs landsstyre fastsetter i samråd med gruppene i vedkommende distrikt valgmate og arbeidsområde for fylkesledelsen (distriktsledelsen).
- §10. AKP(m-l) har rett til å oppnevne et medlem med fulle rettigheter i RVs fylkesledelser (distriktsledelser).
- §11. Landsmøtet er RVs høyeste organ. Landsmøtet holdes hvert annet år (valgår).
- Delegatnøkkel og reglement for delegatvalg til landsmøtet lages av RVs landsstyre i samråd med AKP(m-l)s ledelse.
- Landsmøtet vedtar/reviderer RVs program, streker opp grunnlaget for RVs valgkamp, behandler revidert regnskap, fatter viktige vedtak for RVs virksomhet i perioden og velger i samråd med AKP(m-l) RVs landsstyre,
- §12. Landsstyret leder RVs arbeid mellom landsmøtene, innenfor de rammer vedtektene, programmet og landsmøtet trekker opp.
- Landsstyret skal bestå av et flertall aktive, valgte RV-representanter i parlamentariske forsamlinger.
- AKP(m-l) oppnevner et eget medlem med fulle rettigheter i RVs landsstyre som er kontaktperson mellom landsstyret og AKP(m-l).
- Landsstyret har ansvaret for RVs økonomi og for å forberede og innkalle landsmøtene.
- Landsstyret konstituerer seg selv og velger arbeidsutvalg og leder. RVs leder leder Arbeidsutvalget og Landsstyret.
- Landsstyret holder minimum to møter i året og ellers når lederen eller 1/3 av medlemmene i landsstyret krever det.
- §13. Ethvert medlem og tillitsmann/kvinne i RV kan ekskluderes fra organisasjonen dersom han/hun skader eller motarbeider RV eller bryter RVs vedtekter.
- Et eksklusjonsvedtak skal gis skriftlig begrunnelse. Eksklusjon fattet av landsstyret kan ankes inn for landsmøtet. Eksklusjon fattet av lokalgruppe kan ankes inn for landsstyret.
- §14. Dersom en RV-gruppe eller fylkesledelse oppløses, tilfaller gruppa og ledelsens eiendom i sin helhet RVs landsstyre.
- §15. Andre grupper eller organisasjoner kan opptas i RV gjennom avtale med RVs landsstyre og AKP(m-l). Det samme gjelder samarbeid om valglistor med andre grupper eller organisasjoner.
- §16. Disse vedtektene kan endres av RVs landsmøte i samråd med AKP(m-l).

MINDRETALLSINNSTILLINGEN

Det ble reist to forslag mot Landstvrets flertallsinnstilling, vi gjengir her, det ene som ble fremmet av Rune P. Forslaget fikk 2 stemmer. Alle forslagene er forøvrig gjengitt i RV-kontakt nr. 3/82.

RØD VALGALLIANSES VEDTEKTER BYGGES OPP UT FRA DISSE HOVEDPUNKTENE:

1. RV er en front som i hovedsak er innretta på parlamentarisk arbeid.
2. Medlem kan den bli som:
 - a. er medlem av AKP(m-l) eller uavhengig sosialist.
 - b. er enig i hovedtrekka i RVs program.
 - c. støtter RV økonomisk.
3. Landsmøtet er RVs høyeste organ.
4. Landsmøtet velger landsstyret som er RVs høyeste organ mellom landsmøtene, og som innkaller landsmøtet, som regel hvert annet år.
5. Landsmøtet/landsstyret godkjenner lokale RV-organisasjoner og lister.
6. Landsmøtet/landsstyret kan trekke tilbake godkjenning fra lokale organisasjoner og lister som strider mot RVs program og vedtekter.

TO SYN PÅ RV'S FRAMTID

Vi presenterer her to debattinnlegg om synet på RVs framtidige organisering. Det ene er skrevet av en kamerat i DS i Østfold, det andre av Jarl H. , bystyreprerentant i Hammerfest.

Saken kan deles i to:

- 1) Hvordan skal den politiske plattformen se ut?
- 2) Hvordan skal RV organiseres eller ennå mer presist: Hva slags forhold skal RV ha til AKP?

Pkt 1 og pkt 2 henger delvis sammen, men det er ingen automatikk her.

POLITISK PLATTFORM

»Upstart«-debatten har vist at det er betydelig uenighet om hvilken politikk RV skal ha.

Et sentralt spørsmål har vært om RV skal være en organisasjon som har en klart uttrykt sosialistisk målsetting eller om RV skal stille til valg på en eller annen

minimumsplattform hvor spørsmålet om sosialisme og revolusjon er utelatt.

Min helt bestemte mening er at RV skal uttrykke klart at vi står på en sosialistisk plattform. Å tru at man kan vri seg unna dette problemet med å utelate sosialismen i en plattform er naivt. Man vil uansett bli stilt spørsmålet om man betrakter seg tilhørende den sosialistiske eller borgerlige leir i det politiske bildet. Hva skal man svare da? At vi ikke har tatt stilling? Det vil i tilfelle bli sett på som den største politiske opportuniste som er framført til dags dato av norske partier, men mer enn det. Det vil bli sett på som politisk lureri. Så lenge AKP er den dominerende i RV, vil jo enhver med et minimum av

politiske kunnskaper og analyseevne skjønne at RV er sosialistisk.

Dessuten: Dersom RV får folk inn på Stortinget, vil disse folkene i prinsippet måtte ta stilling til ethvert tenkelig politisk spørsmål. Man kan ikke i utgangspunktet stille RV utenfor et politisk spørsmål. Dersom RV ikke i utgangspunktet skal ha et altomfattende program eller et »partiprogram», vil det innebære at man i praksis overlater til den enkelte person eller til Stortingsgruppa å ta stilling til en masse saker på et helt fritt grunnlag. At dette vil være galt både overfor RV-medlemmene og velgerne sier seg sjøl.

Altså: I tillegg til at RV skal ha en helt klart uttrykt politisk målsetting på sosialistisk grunnlag, så skal RV ha et program som i prinsippet tar stilling til alle sentrale spørsmål som kan tenkes komme opp i løpet av en stortingsperiode.

ORGANISASJONSFROMEN

Her finnes følgende muligheter:

- RV organiseres som en helt sjølstendig organisasjon etter ordinære organisatoriske prinsipper.
- RV organiseres omtrentlig som i dag.
- RV er AKPs valgkampnavn.

Hva mener jeg?

Jeg er helt klart imot at RV skal bli en sjølstendig organisasjon. Det vil jo i praksis bety at vi vil få et fra 50 til 100% AKP ved sida av nåværende AKP. At dette er sløsing med ressurser sier seg sjøl. Dessuten: vi risikerer at RV vil kunne bli en AKP-fiendtlig organisasjon. Den sjansen skal vi etter min mening ikke ta. At vi ikke er villig til det, tror jeg folk som har det minste greie på partipolitisk arbeide vil forstå.

Jeg er også imot dagens RV-organisering. Etter min mening er RV i dag en *organisatorisk bastard*.

Vedtektene gir inntrykk av at RV er en egen sjølstendig organisasjon mens det i virkeligheten ikke er det. AKP har i virkeligheta bukta og bekke endene (samt storparten av det som er derimellom også).

Dette medfører følgende: AKP-medlemmene ser på RV som en egen organisasjon (Noe jo RV er sjøl om AKP har veto-rett og full kontroll) og dermed som ennå en organisasjon som man har å jobbe med/i.

Det gir sympatisører inntrykk av at de får demokratiske rettigheter mens de i virkeligheten bare får lov til å jobbe i RV på AKPs premisser. Dette ser enhver noenlunde våken sympatisør. Dermed betrakter de - helt rettmessig - RV som AKPs organisasjon. Dessuten: RVs program er et »nesten-AKP-program». (Dessuten er det umulig å komme utenom AKPs program ifb. med feks. valgkamper. Enhver intelligent journalist vil sørge for å stille spørsmål fra AKPs prinsipp-program. Dette kan vi sjølsagt ikke avvise som urelevant. AKP bestemmer jo i RV). Dermed betyr det å være medlem i RV å være nesten-medlem i AKP. Dette betyr at det vil være kun AKP-sympatisører som vil kunne bli medlem i RV. Her ser jeg bort fra at RV kan sette ned grupper på bestemte saker som folk som står lenger vekk fra AKP kan være med i for kortere eller lengre tid.). I tillegg vil det være slik at enhver sympatisør med bein i nesen vil sloss for å få fulle demokratiske rettigheter i en organisasjon hvor det heter at RV består av AKP og uavhengige sosialister. Det sier seg sjøl at det i lengda er utilfredsstillende å være medlem i en organisasjon hvor en ikke har fulle demokratiske rettigheter og hvor det ditto er flytende grenser for hvilke rettigheter man egentlig har. At en del folk får forhåpninger om å få reelle demokratiske rettigheter med den organiseringa RV har nå, er helt naturlig. Organiseringa slik den er nå, er en

bedding for premanent bråk med de uavhengige om organisasjonsform og politisk innflytelse.

Måten nominasjoner og delegatvalg foregår i forbindelse med konferanser og listeoppsetting er hinsides etthvert demokratisk prinsipp. Dette problemet kan kun løses ved at RV blir bygd opp som en premanent landsomfattende medlemsorganisasjon med vedtekter for valg osv. etter tradisjonelle demokratiske prinsipper, med permanente fungerende lokalavdelinger/fylkesledelser, landsstyre osv. Men dette betyr i praksis permanent og omfattende dobbelorganisering for oss i AKP og en enorm sløsing med ressurser.

AKP-medlemmene ser på RV som ennå en organisasjon å være med i. Sympatisørene ser på RV som AKPs organisasjon. Dermed blir det vanskelig å få folk til å jobbe med RV mellom valgkampene.

Dette problemet er først og fremst merkbart på de steder hvor RV har folk i kommunestyre og fylkesting og dermed må fungere mellom valgene. På en del steder (få) har man fått RV til å fungere mellom valgene. Men jeg har inntrykk av at det ikke er noen steder hvor RV fungerer tilfredsstillende.

Hadde situasjonen vært slik er jeg sikker på at vi hadde fått høre det!

Og til slutt: Problemet med å fordele arbeidsoppgavene mellom RV og AKP. I utgangspunktet kan altså ikke RV avgrense seg fra noe politisk spørsmål, men i praksis kan AKP og RV fordele en del oppgaver seg i mellom. Problemet er hvor mye skal AKP holde på med og hvor mye RV. Faren er jo om RV f.eks. får folk inn på Stortinget, at det eneste politiske spørsmålet som blir tilbake for AKP er å gjøre revolusjon i Norge. (Kom ikke med den om at RV skal drive parlamentarisk arbeid og AKP utenomparlamentarisk. Å skille det ene fra det andre eller ha en arbeidsfordeling her er i beste fall tøvete. Hva slags

organisasjon vil RV i så tilfelle bli om man skal sette en slik politikk ut i livet.).

MITT SYN PÅ ORGANISERINGA

RV skal være AKPs valgnavn og man skal si at AKP er RV og omvendt.

I dag er det bare flisespikkende AKPere og noen få sympatisører som ser noen forskjell på RV og AKP. Over 99% av den norske befolkninga ser på RV som lik AKP.

Problemet er at vi har gitt en del sympatisører falske forestillinger om at de har eller kan få demokratiske rettigheter i RV. Noen av disse vil helt sikkert hyle opp om vi sier sannheta til dem og gjør slik som jeg foreslår. Men det vil være et svært kortvarig problem. Mitt syn betyr ikke at vi skal slutte å ha sympere på listene, spesielt til kommunevalgene. Andre partier driver jo også med et. Dessuten det er jo en tillitserklæring fra AKPs side å tilby dem plass på lista. Etter at de eventuelt er valgt inn så kan vi i prinsippet ikke gjøre noe fra eller til når det gjelder å bestemme hva de skal stemme i kommunestyre osv.

Vi kan likevel fortsette å danne valgkampgrupper i forbindelse med valg, vi kan fortsette å nedsette saksgrupper som nå hvor folk som står oss nært i sak blir med i gruppa.

Det nye i situasjonen er at vi slår klinkende klart fast at AKP bestemmer. Sympene vil kunne støtte og delta i valgkamp nå som før. Det vil de kunne gjøre med det utgangspunktet at de er sympere eller enig i sak, men uten illusjoner om at de har noen som helst formell innflytelse over hva AKP/RV bestemmer seg for til slutt.

De vil være med ut fra den forvissning om at de vil kunne påvirke politikken vår ut fra politiske argumenter og sakkunnskaper.

20

Dette betyr også at vi slutter med RV-landsmøter, legger ned RV-landsstyret og RV-fylkesstyrene som måtte finnes osv.

Istedenfor RV-landsmøter arrangerer AKP/RV åpne landskonferanser i forbindelse med oppstarting av valgkamper osv.

En viktig fordel med dette er at med den ordninga som jeg foreslår vil AKP-medlemmene bli tvunget til å se på det parlamentariske arbeidet som en direkte del av AKPs arbeide og ikke som nå, som et arbeide som er overlatt til RV

og dermed som et arbeide som de i utgangspunktet ikke har noe med og som de ikke gjør noe med uten å bli pålagt det. I tillegg kvitter vi oss med en masse sløsing med ressurser.

Dette var et generalangrep på ordninga slik den er i dag. Vi må ha politisk mot til å ordne opp i det politiske og organisatoriske rotet som RV er i dag. Mitt syn skulle være greit å ta stilling til.....

Jarle H.

PARTIET OG VALGENE

Partiet stilte til valg første gang i 1973. Ved valgene i 1969 og 1971 hadde SUF(m-l) og MLG gått inn for boikott ut fra taktiske vurderinger. Taktikken foran valget i 73 var å prøve å bli med i den valgalliansen SF, deler av AIK og NKP ingikk. Det klarte vi ikke - heldigvis. Forsøkene blei seinere oppsummert som et kraftig høyreavvik.

Vi stilte så under navnet Rød Valgallianse. Årsakene til dette navnet var to: for det første ble ikke AKP(m-l) godkjent som offisielt partinavn, for det andre ønska vi å framheve at vi ville ha en allianse ved valg med uavhengige sosialister. Vi ville være et alternativ til Sosialistisk Valgforbund overfor de uavhengige. Nå besto denne alliansen mest i at vi fikk en del uavhengige på våre lister, sjøl om nok en del RV-grupper ble danna som valgkampgrupper.

Kommunevalget i 75 hadde stort sett samme mønster, reint organisatorisk som valget i 73. Organisering av RV-valgkampgrupper var vel flere nå enn i 73.

Ved valget i 77 hadde RV for første gang et landsmøte. Viktig her var det å få med mange uavhengige. Landsmøte i RV var det også før kommunevalget 79.

Mange RV grupper ble danna.

Etter valget sto vi med en liten RV-organisasjon bestående av valgaktivister fra partiet og uavhengige som sto partiet nær. RV-gruppene var organisert mer eller mindre fast. Noen ble oppløst, noen hadde en løs organisatorisk ramme og noen var fast organisert med valgt styre og medlemskap. Vi hadde fått et problem, - eller vi hadde fått en ressurs, - alt etter som en ser det.

I alle fall - organisasjonen sto der - spørsmålet var »Hva nå?».

Partiformannen hadde en artikkel i KK etter valget der han åpna for eksperimentering innen RV. RV skulle bli en premanent organisasjon. Noe etter sender partiledelsen ut et direktiv som skal stramme inn RV. Forsøk på å gjøre RV gruppene til medlemsgrupper stoppes.

Historia om RV er interessant. Vi kan se at partiet fra første stund har ønska at RV skal være noe annet og bli oppfatta som noe annet og mer enn partiet. Det har hele tida vært viktig for oss å framheve de uavhengiges rolle. Ønsket om å framheve RV som egen organisasjon har vært tiltagende fra partiets side. Organisatorisk får dette uttrykk i egne landsmøter. Ved siste landsmøtet i RV

ble det bestemt at RV skal være en permanent organisasjon med egne grunnorganisasjoner og valgt ledelse.

Politisk får dette uttrykk ved at RV stiller til valg med egne program som ikke er de samme som partiets.

RIKTIG Å STILLE TIL VALG

Partiet ser det i dag taktisk riktig å stille til valg. Det er fire saker som gjør det viktig for oss å delta i parlamentariske valg:

- 1) Bruke de parlamentariske talerstolene som støtte til folks kamp.
- 2) Avsløre det borgerlig-parlamentariske systemet.
- 3) Å komme breitt ut med politikken vår eller deler av den.
- 4) Binde de mest framskredne delene av massene organisatorisk nærmest mulig partiet.

For å oppnå disse måla må vi ha en riktig politikk. Men det er også viktig å *organisere* det parlamentariske arbeidet riktig. Hvordan dette skal gjøres er det stor uenighet om i partiet og i RV. Grovt skissert finnes det tre alternativ:

- 1) Å fortsette med RV som nå.
- 2) Å oppløse RV i sin nåværende form og drive parlamentarisk arbeid direkte fra partiet.
- 3) Å omgjøre RV til en medlemsfront bestående av AKPere og uavhengige sosialister.

I dag er RV verken fugl eller fisk, men et uttrykk for partiets frustrasjon over hva som skulle gjøres med RV etter 79 valget. På landsmøtet i fjor ble det vedtatt en rammeavtale mellom AKP(m-l) og de uorganiserte. (Dette er jo i seg sjøl en latterlighet. En avtale krever to parter. En kan jo ikke vedta en avtale mellom partiet og hver enkelt uorganisert). Dessuten ble det vedtatt normalvedtekter for RVs grunnorganisasjoner og vedtekter. Disse

tre dokumentene prøver å få RV til å se ut som en egen organisasjon samtidig som de fastslår at RV ikke er en egen organisasjon. De illuderer å gi uavhengige innflytelse og demokratiske rettigheter i RV samtidig som de fastslår at partiet kan overprøve alle vedtak i alle bauger og kanter. RV er gjennom disse dokumentene et organisatorisk misfoster.

På RV-landsmøtet ble det bestemt at det organisatoriske spørsmålet skulle opp i sin fulle bredde ved landsmøtet i 83.

Dette fordra også en brei diskusjon i partiet. Denne diskusjonen kom ikke. Resultatet er at vi ikke får opp det organisatoriske spørsmålet slik vi lovte på neste landsmøte. Tvert om har partiledelsen gått ut med at det skal legges lokk på dette spørsmålet for å ta det opp en gang etter valget. Det foreligger nå to forslag til landsmøtet. Det ene er et forslag til vedtekter som lurer vekk de verste byråkratiske formuleringene fra de tre dokumentene fra forrige landsmøte, men som beholder RV som et like stort politisk misfoster.

Det andre er å gjøre RV om til en front innretta på parlamentarisk arbeid.

På sikt er den organisasjonsmodellen vi har i RV i dag dømt til å mislykkes. Det er et enten eller. Vi vil ha to alternativ:

- 1) RV som det er i dag nedlegges og partiet leder det parlamentariske arbeidet direkte.
- 2) RV blir en parlamentarisk front av AKPere og uavhengige.

RESSURS ELLER PROBLEM

Jeg mener det er to syn som står mot hverandre. Det ene er å betrakte de som står politisk nærmest oss som en ressurs det andre er å betrakte dem som et problem.

Dersom vi vil ha uavhengige til å jobbe sammen med oss over tid, og trekke dem

22

organisatorisk nærmere partiet, må de også få innflytelse og demokratiske rettigheter. Vi er visse på at dersom RV ble en demokratisk front ville vi trekke til oss svært mange uavhengige samtidig som partiet ville gjort bedre innsats i det parlamentariske arbeidet.

Noen argumenter mot front-modellen.

- 1) De uavhengige ville kunne stemme oss ned i RV.
- 2) Ved en splittelse i partiet ville uavhengige og en mindretallsfraksjon kunne ta makta i RV.
- 3) RV vil kunne utvikle seg til et parti mellom SV og AKP(m-l).
- 4) RV ville være en plattform for utmeldte partikamerater og mange ville melde seg ut dersom de hadde en slik plattform.
- 5) Parlamentarisk arbeid skaper i seg sjøl borgerlige illusjoner. Derfor er det farlig å ha en egen organisasjon som driver med dette.
- 6) Å ha et eget RV gjør arbeidet med samspillet mellom folkelige kamper og støtten til slike kamper i parlamentariske organer lite smidig.

Til dette er det å si: Dersom en jobber sammen med folk er det selvsagt mulig at en vil tape en avstemning, men i RV har vi en åpenbar fordel: Vi er den eneste organiserte parten. Vi har den demokratiske sentralismen med fraksjoner.

Hva da om vi likevel skulle bli nedstemt, ja om en RV-gruppe skulle systematisk gå ut med en feilaktig politikk? Da måtte den jo bare ekskluderes av landsstyret, slik tilfellet er i dag. På samme måte måtte lokale lister godkjennes av sentrale organer i RV.

Hva da om partifiendtlige uavhengige tok makta i RV på landsbasis? Teoretisk mulig - men i praksis utenkelig.

En splittelse i partiet der mindretallet får makta i RV er også en mulighet. Men

er det sannsynlig slik situasjonen er i overskuelig framtid nå? Nei. Argumentet med at RV ville bli nærmest en oppfordring til partikamerater til å melde seg ut nå må i sannhet bunne på en jævla mistillit til enkelte kamerater og deres grunner til å være med i partiet.

At parlamentarisk arbeid skaper borgerlig tankegods er helt sikkert riktig. Men det vil det gjøre enten vi har RV eller ei. Skal vi bli kvitt *det* problemet må vi slutte å drive parlamentarisk arbeid.

Det er klart at smidigheten med vekselspillet mellom parlamentarisk og annet arbeid vil være større hvis det parlamentariske arbeidet ble leda *direkte* av partiet. Men denne større smidigheten kan ikke være noe avgjørende argument.

Jeg synes alle argumentene mot RV som front vitner om et syn på massene nærmest partiet som noe skummelt. De er ute etter å legge kjelker i veien for partiets arbeid. De vil stemme oss ned ved første anledning. De vil splitte og lage faenskap.

Men, kamerater dette stemmer jo ikke med virkeligheten. De uorganiserte nærmest oss er en enorm ressurs, vi trenger dem, slik som de trenger oss og partiet. Men dersom vi skal ha folk til å jobbe sammen med oss må vi også gi dem innflytelse og rettigheter.

I Østfold har vi RV-grupper på to steder. I Moss og Halden. RV jobber bra begge stedene, de uavhengige har fulle rettigheter. I all hovedsak går samarbeidet bra og de uavhengige er en stor ressurs.

Til slutt: Jeg har fått høre at kamerater som jobber sentralt med RV mener at RV bør oppløses i sin nåværende form og at det parlamentariske arbeidet i langt større grad bør legges direkte under partiet. Er dette riktig?

Petter,
I

RV'S PLATTFORM

Det har også vært strid om RVs politiske grunnlag i RVs landsstyre. Vi presenterer her Landsstvrets flertallsforslag, som fikk 12 stemmer, og forslaget fra landsstyreprerentant Alf L. r, som fikk 1 stemme. Seinare har Alf sendt inn endringsforslag til pkt. l) i hans eget forslag, dette er gjengitt i parentes under pkt. l).

REVOLUSJON OG SOSIALISME

Landsstyret går mot ideene om å fjerne programpunktene om revolusjon og sosialisme.

Vi må trekke ei klar skillelinje mellom oss og de andre partiene som stiller til valg. Vi må gjøre det helt klart at problemene i dette landet ikke skyldes »feil» på demokratiet eller at det fattes »dårlige» vedtak.

Borgerskapet i Norge ynder å framstille seg som spesielt demokratiske både når det gjelder økonomisk system og styresett. Men det daglige parlamentariske arbeidet viser at vi må kjempe mot overgrep, utbytting og uthuling av de sosiale godene folk har. Det må være vår plikt å avsløre at dette skyldes et system som bygger på maksimal-profit for kapitalistene. Vi må avsløre hvordan borgerskapet bruker det parlamentariske systemet til å sette sine politiske linjer ut i livet. Vedtak i de parlamentariske organer rokker ikke ved borgerskapets makt.

Derfor må vi ikke bare begrense oss til

bare å reise kampen for folkets umiddelbare krav. Dette vil være å godta borgerskapets politiske og ideologiske overherredømme. Vi må gjøre det klart at sosialismen vil avskaffe dette utbytter og undertrykker forhold, og vil legge grunnlaget for å tilfredsstille folkets behov varig - og frigjøre den skaperkrafta folket har.

Vi må også holde fast på at borgerskapet i Norge ikke vil gi makta fra seg frivillig, og at arbeiderklassen er nødt til å knuse dette statsapparatet og bygge opp sine egne administrative organer og maktapparat.

Vi vil bruke det parlamentariske arbeidet til å være talsmenn for den folkelige kampen, og sikre best mulig vedtak. Vi vil avsløre borgerskapet og det borgerlige styresettet. Men vi vil også vise at revolusjon og sosialisme er en nødvendig og troverdig vei for arbeiderklassens frigjøring. Det er dette som skiller oss avgjørende fra de andre partiene.

ANTI-KAPITALISTISK FRONT

Det politiske grunnlaget bør sys saman over fylgjande lest:

1) RV skal arbeida mot det korporative styringssystemet kor Storting, LO-leiinga, styra i næringslivsorganisasjonane blir ein integret del av regjeringa. RV må vidare arbeida for å styrka Stortinget som eit

representativt organ for folket - RV må fremma framlegg som i større grad knyter Stortinget til representative folkelege organisasjonar utanfor Stortinget. Stortingsrepresentantar og regjeringsmedlemmer skal ikkje motta løn eller anna form for betaling frå næringslivsorganisasjonane. (Punkt l i

det politiske grunnlaget ønskjer eg å endra til: »RV skal arbeida for å bli representert i Stortinget, fylkesting og kommunale organ. RV har til oppgåve å fremja interessene til arbeidarklassen og folket og styrkja folket i kamp *mot kapitalisme og imperialism*. Dette er ein del av *førebuingsarbeidet* for eit sosialistisk samfunn.»).

2) RV vil arbeida for at norsk sjølvråderett skal forsvarast mot eikvar framand makt som går til åtak på Noreg. Eller på annan måte blandar seg i saker som gjeld indre norske tilhøve. Naudsynte tiltak:

- Styrka det norske forsvaret slik at det best mogeleg kan stå mot ytre fiendar.
- Noreg må ut av NATO, i det minste ut av Felleskommandoen. Det er ei av føresetnadene for at Noreg kan sleppa ut av det fanvtaket USA har om landet vårt.
- Noreg bør søka gjensidige forsvarsavtalar retta mot supermaktene med andre land. I fyrste rekke dei skandinaviske landa.

3) RV skal arbeida mot styrkinga av norsk imperialism gjennom internasjonaliseringa av økonomien. Ei utvikling som fører store verdiar ut av landet og som trugar det norske samfunnet økonomisk og sosialt. Denne utviklinga gjer også Noreg til ei brikke i dei store utanlandske konserna sitt spel og bryt med den norske kulturen.

Naudsynte tiltak:

- Mesteparten av dei nyskapte

kapitalverdiane skal investerast innenlands.

- Industrietablering i land i 3. verda skal vera tidsavgrensa. Når avtalen går ut skal styresmaktene i gjeldande land overta verksemda og utstyret.
- U-hjelpa skal aukast kraftig.
- Strengje konsesjonsreglar for etablering i andre land enn landa i 3. verda. (Kva slags regler?).

4) RV skal arbeida for å sikra folket i Noreg økonomisk, sosial og medisinsk tryggleik i alderdommen, under sjukdom, i arbeidsløyse o.s.b. Utgiftene til dette bør dekkjast over statsbudsjettet.

Naudsynte tiltak:

- Ei bedriftsbeskatning som hindrar overklassa å dra unna kapital.
- Rentetak.
- Nye progresjonsgrenser for personleg skattelegging. Skattefritt for inntekter under 60 000 kroner. Lav progresjon for opptil 120 000 kroner. Kraftig skattelegging av inntekter over 120 000 kroner. Progresjonssatsene bør indeksregulerast.
- Dei indirekte skattane må senkast.
- Rammeavtalene må bort.

Dette framlegget må sjåast på som eit diskusjonsframlegg for ein anti-kapitalistisk front. Det er sikkert ei og annan som sakner saker som burde vore med i framlegget. Slike ting får koma fram etter som ordskiftet skrid fram.

Alf

KAPITALEN OG KRISA

Hvor mange ganger har vi ml-ere i skrift og tale forkynt at «krisa i kapitalismen» stadig blir verre? Det er ikke få. Og likevel - når krisa virkelig utvikler seg med stormskritt, da kommer det som julekvelden på kjerringa, også på oss. Vi oppdager at vi ikke har noen revolusjonær krisepolitikk som er på høyde med situasjonen. Hvorfor? Kanskje er det med oss som med de danske kommunistene i boka «Frydenholm» av Hans Scherfig - vi blir forbausa når vår egen teori slår til.

Kommunistene i boka blir arrestert og satt i fangeleir. De prøver å bruke sine borgerlig-demokratiske rettigheter i kampen mot fengslingene. De påberoper seg grunnlovens beskyttelse, de forlanger å bli framstilt for en dommer, de appellerer til høyesterett. Etter at høyesterett, uten å tre sammen, og uten at kommunistenes forsvarer har fått anledning til å uttale seg, avsier dom for at fengslingene er lovlige, sitter kommunistene og prater sammen i den fangeleiren der de er plassert:

»Vi har vår teori - sa Martin Olsen. Vi har forutsagt det som skjer. Og likevel er vi forbauset, når det skjer. Det er liksom vi ikke riktig har trodd på vår egen teori. Vi har trodd på de andre. Det er den feilen vi har gjort. Først trodde vi på grunnlovens beskyttende makt. Så trodde vi på dommerens uavhengighet. Så trodde vi på høyesteretts akterverdighet. Vi har hele tida trodd at det som skjer, ikke kunne skje. Vi har hatt vår teori om klassekampen, og vi har likevel trodd på det borgerlige demokrati. Det er vår feil. Hvis vi kommer levende fra dette her, skal vi ikke tro på borgerlig rettskaffenhet og demokrati. Vi skal aldri tro på klassefienden».

Kommunistene i boka har vanskelig for å tro på sine egne teorier, sjøl når de sitter i konsentrasjonsleir. Vi har kanskje fortsatt litt vanskelig for å tro på «krisa i kapitalismen», sjøl når vi sitter midt oppi den og prøver å lage handlingsparoler for alle som trues med arbeidsløshet? Men flere og flere gnir seg i øya og kommer fram til at det er nok klokt å ta vår egen teori svært så alvorlig. Og da er det jo heldig at studier i «Kapitalen» er ett av de viktigste elementene i partiplanen til våren. Sjelden har noe planpunkt vært så i tråd med de objektive krava klassekampen stiller.

Ikke så å forstå at «Kapitalen» er ei grei oppskriftsbok i gode kamp-mot-krisa-paroler. Hovedformålet med «Kapitalen» er å avsløre den *økonomiske bevegelsesloven for det moderne samfunnet* dvs. de økonomiske lovene som bestemmer kapitalismens utvikling og nødvendige undergang, sier Marx sjøl. Nettopp dette er det vi trenger bedre innsikt i og kunnskap om. Uten å forstå de indre motsigelsene og lovmessighetene i kapitalismen, kan vi ikke utvikle en krisepolitikk som er noe mer enn en tilfeldig samling paroler og krav. Uten bedre kunnskaper i politisk økonomi kan vi heller ikke nå ut over floskelstadiet når det gjelder å forklare folk hvorfor bare et nytt samfunnssystem kan løse de problemene arbeidsfolk nå opplever.

»Kapitalen» er tungt stoff. Og det blir litt av et løft for partiet å gjennomføre vårplanen på dette punkt. Det vil kreve grundige forberedelser på alle plan, og det vil kreve skikkelige forberedelser, sjølstudier, fra hver enkelt. Da vi starta innsamlinga for å få oversatt «Kapitalen» til norsk, var det en del motstand mot

SLIK KJØPER DU KAPITALEN

26

prosjektet. Mange var redde for at vi skulle snu ryggen til virkeligheten rundt oss, og fordrive tida i avsondret ro med rituelle studier av klassikerne. Jeg tror ikke det er så mange som ser problemet slik lenger. Det er snarere slik at virkeligheten har innhenta oss og nokså brutalt blottlagt en alvorlig feil i partiet fra topp til bunn: Manglende grep om den politiske økonomien. Klarer vi ikke å rette på den feilen, så klarer vi heller ikke å fylle skoa til et kommunistisk arbeiderparti i et kapitalistisk land i krise. Studiene i »Kapitalen» er derfor ingen isolert oppgave, men et nødvendig ledd i arbeidet med å utvikle en revolusjonær krisepolitikk, og i arbeidet med å utvikle en sosialistisk strategi for Norge.

»Kapitalen» er tungt stoff, javel. Men det er nå ganske mange som har klart å lese den før oss - vanlige arbeidsfolk i

mange ulike land som har fått si politiske skolering ved å gå rett til selve hovedverket. I vår egen bevegelse er det flere som har tjuvstarta - med godt resultat: Vestfold arrangerte sommerskole over ei uke med intensiv skolering i politisk økonomi, Rød Ungdom hadde politisk økonomi som hovedemne på sommerleiren sin - og kvinnekadere i partiet har kasta seg over »Kapitalen» for å skjønne mer om kvinneundertrykkinga under kapitalismen. Jo flere som tjuvstarter, jo bedre er det.

Oktober-utgava kommer i november. Samtidig kommer et studiehefte, som inneholder litt om bakgrunnen for verket, forklaringer på vanskelige punkter, pluss studieopplegg. Laga bør allerede nå peke ut hovedansvarlig for å lede studiene, så vedkommende kan begynne å forberede seg straks materialet foreligger.

SLIK KJØPER DU KAPITALEN

Vi har valgt å utgi *Kapitalen* første bind i fire deler, den første delen kommer ut i løpet av november, de tre resterende delene kommer ut i løpet av 1983.

Kjøper du del 1 før 1.3.83, får du alle fire delene til favør-pris og sparer 92,- kroner. Vanlig pris for hver del er kr. 115.-, favørprisen er kr. 92.-. Bøkene er innbundet.

Del 1 inneholder de fire første kapitlene i bind 1.

Vi ønsker at dere så raskt som mulig verver abonnenter til *Kapitalen* og sender/leverer inn bestillingene til disse bokhandlene:

Bor du i Troms fylke skal du levere/sende bestillingen til:

Oktober Bokhandel
Boks 308
9001 TROMSØ

Bor du i Sør-Trøndelag sender/leverer du til:

Oktober Bokhandel
Kongensgate 29
7000 TRONDHEIM

De som bor i de andre delene av landet sender/leverer bestillingene til:

Tronsmo Bokhandel
Boks 9897 St. Olavs Plass
Kr. Augustsgt. 19.
Oslo 1

Bøkene vil bli sendt deg fra en av disse butikkene. Vi sender ut vervebrosjyre i løpet av november, men start vervinga nå og send inn bestillingene så raskt som mulig.

Kameratslig hilsen
Forlaget Oktober.

Forlaget Oktober a/s

OKTOBER

Stockholmsgt. 6. Postboks 6514 Rodeløkka, Oslo 5
Telefon (02) 35 35 61
Postgiro 2 09 67 82. Bankgiro 6022.05.15721

ØKT PARTISTØTTE FOR KLASSEKAMPEN, ELLERS.....

Regjeringa fører nå en systematisk politikk for å redusere pressestøtten til aviser. Statsbudsjettet for 1982 innebar en temmelig kraftig nedskjæring i pressestøtten, som ramma KK hardt. Vi valgte da å følge ei linje som gikk ut på:

- kostnadsreduksjoner i avisa, *men uten å redusere sidetall og antall medarbeidere i redaksjonen, dvs. opprettholde et avistilbud på dagens nivå.*

- øke opplaget med 500 sammenlikna med 1981 ved forsterka partiinnsats for å spre avisa.

Denne linja fikk oppslutning på en konferanse for kk-ansvarlige i Distriktsstyrene.

STATUS ETTER 1.HALVÅR 1982.

Regnskapet for 1.halvår 1982 er offentliggjort i Klassekampen lørdag 2. oktober. Det viser et underskudd på 265 000 kr. Hvorfor? Hovedårsaken er at vi ikke har klart å øke opplaget slik forutsetningen var. Antallet dagsavis-abonnenter er om lag 40 høyere enn i fjor, antall abonnenter på

lørdagsavisa om lag 150 høyere. Men løssalget viser en voldsom nedgang på hele 111 pr. dag, noe som mer enn oppveier den svake framgangen i abonnementstall. Men en svikt i opplaget på om lag 500 som hovedproblem og en noe større svikt enn budsjettet i statens annonsering gikk avisa 1.halvår med et stort underskudd. Dett er en svært alvorlig situasjon for KK og det er viktig at alle partimedlemmer har klart for seg følgende: *Klassekampen kan ikke over lengre tid gis ut som avis på det nåværende nivå, med nåværende sideantall og størrelse på redaksjonen, uten at opplagstallet økes med 500.*

SVIKTEN ER STØRST I DE STORE PARTIDISTRIKTENE

Nærmere analyser viser at svikten er størst i de store partidistriktene. Det er publisert mye materiale om det både i TF, KK og Kommissjonærposten. Det gjengis derfor ikke inngående her. Men vi skal trekke fram et par eksempler, og viser først en sammenligning mellom utvikling av dagsavisabonnenter i Troms og Nordland over flere år:

Antall

dagsavisabonn.	8.1.80	7.1.81	5.1.82	1.6.82
Nordland	352	307	319	330
Troms	385	337	294	292

28

Mens Troms så seint som for 11/2 år siden hadde 30 flere dagsavisabonnenter enn Nordland, har Troms nå 30 færre, en relativ forskyvning på hele 68. Forklaringa er at partiet i Nordland (først og fremst Nordre Nordland) har prioritert og jobba med KK på en helt annen måte enn Troms.

Et annet eksempel: Oslo viser første 6. måneder en abonnementssvikt på 58 og en katastrofal løssalgssvikt som svarer til 50 aviser pr. dag, dvs. en total svikt på 108. Det veier tungt.

OPPLAGET OPP 500 HVA KREVER DET?

Opplaget må opp 500. Trengs det et krafttak som i 1979? På ingen måte. I 1979 var netto-opplaget hele 9300. I 1980 falt det drastisk til 7200. I 1981 økte det til 7600. For å komme i balanse må det opp i 8100.

Fra en metodisk synsvinkel er det gjort store forbedringer de siste par åra. Vi har nå et arkiv over alle som har abonnert på dagsavisa og lørdagsavisa siden 1/5-80. Dette arkivet inneholder ca. 15 500 navn. Av dem er i øyeblikket knapt 8 500 aktive (dagsavis pluss lørdagsavis). Dvs at vi har ei uhyre verdifull målgruppe på hele 7 000 med navn og adresser, personer som siste 2,5 år har abonnert på KK men falt fra. I et samspill mellom KK sentralt og partilaga prøver vi å legge en jernring rundt denne gruppa for å holde på dem som abonnenter. Det gjøres en rekke framstøt fra KK sentralt. Og laga sitter med fullstendige opplysninger om aktive abonnenter og abonnenter som har falt fra innafør lagets område. Videre får laga månedlig oversikt over dem som ikke fornyer abonnementet sitt. Vi veit at lag som utnytter dette materialet og jobber med utgangspunkt i det oppnår store resultater. Vi veit også at de laga som jobber slik foreløpig er et altfor lite

mindretall.

Når vi nå med kniven på strupen må øke opplaget med 500 så fins det en tilstrekkelig stor målretta kilde (7000 tidligere abonnenter) og en godt utvikla metodikk. Men viktigst av alt er at det forutsetter at det i *det store flertall av laga* er en politisk forståelse og politisk vilje til å gjøre den jobben som trengs: benytte materialet med tidligere abonnenter til å drive verveaksjoner, følge opp fornyingsarbeidet vi har argumentert for og lagt praktisk til rette, drive et fast utadretta løssalg og verving i tilknytting til det. Kort sagt jobbe etter KK-direktivet og nytte materialet over tidligere abonnenter maksimalt.

Arbeidsplasslag/bransjelag er et område som jobber særskilt dårlig med KK. Det fins noen unntak. Men stort sett er det sånn at disse laga ikke sprer KK. Dette er den viktigste delen av partiorganisasjonen når det gjelder innflytelse i arbeiderklassen. Den er nå til hinder for å spre partiets propaganda og agitasjon i arbeiderklassen.

KONKLUSJON

For å opprettholde Klassekampen på dagens nivå, med nåværende sidetall og størrelse på redaksjonen, er det nødvendig med forsterka partiinnsats for å spre avisa. Særlig gjelder dette de store partidistrikta og Distriktsstyrene der. Det er helt avgjørende at disse partidistrikta: Oslo, Hordaland, Troms, Sør-Trøndelag og Akershus når målsettingene sine for abonnement og løssalg. Og det begynner å haste. Gjennom høstaksjonen må vi komme et godt stykke på vei til å øke med 500. Og gjennom hele vervekampanjen som partiet skal ha i januar-februar må vi klare resten.

KK-Utvalget.

8.MARS

KVINNEUTVALGET

Hovedstolpene i vår taktikk er blitt prøvd gjennom praksis, og ser slik ut:

- 1) På 8-mars reiser vi kampen mot all kvinneundertrykking. Fra det største til det minste.
- 2) Samtidig som vi angriper all kvinneundertrykking, slåss vi for hovedparoler som har en profil for flertallet av vanlige kvinner i Norge.
- 3) Vi slåss for internasjonal solidaritet på den internasjonale kvinnedagen.
- 4) 8.mars er ikke kvinneorganisasjonenes dag, men kvinnes dag.

POLITIKKEN FØRST

Det er helt nødvendig å starte arbeidet med diskusjon av det politiske grunnlaget vi ønsker for 8.mars 1983. Diskusjon om hva som er mulig å få til med hvilke organisasjoner, hva vi eventuelt kan/må gi oss på, må komme i annen omgang.

Noen stikkord:

- Kvinner og arbeid - 6 timers arbeidsdag, et krav som vi kommer til å legge stor vekt på. Arbeidsplasser, heving av kvinnelønna, utdanning/fagopplæring.
- Sosial nedskjæring - mange steder først og fremst daghjem men også sjukehjem/hus, fødestuer, boligpolitikk.
- Porno og prostitusjon - muligens aktuelt å knytte parole til rettsaken mot Hagen som kommer til våren.
- Mishandling/krisesenter - må vurderes ut fra situasjonen lokalt, hva med krav om frifinnelse i rettsaken som kommer opp igjen.
- Internasjonal solidaritet - vi mener det

fortsatt er avgjørende å slåss for Sovjet ut av Afghanistan som internasjonal parole. Dette fordi det dreier seg om en væpna frigjøringskamp mot Sovjet - utenfor Europa, »glemt» av fredsbevegelsene. Sjølsagt fins også andre viktige paroler, støtte til PLO, Solidaritet, mot USA i Latin-Amerika.

- Parole om husarbeidet.
- Andre viktige saker abort/prevensjon, støtte til lesbiske, videreføring av kampen for samiske rettigheter.

DET DREIER SEG OGSÅ OM LINJEKAMP

Noen ønsker seg et tog med bare 4-5 hovedparoler som alle kan samle seg om. Vi tror ikke situasjonen er slik i kvinnekampen nå at det er enighet om hva som er de avgjørende 4-5 saker. Det er vel heller slik at kvinneperspektivet blir reist på stadig flere områder, ikke færre. 8.mars må vi være åpne for bredden i kvinnekampen nå, og ta med som hovedparoler saker som kvinner brenner for og jobbe for vårt sted nå.

30

På den andre siden må vi gå imot ideene som fins om at det ikke er noe vits i å skille mellom hoved- og underparoler, at alle kan komme med sitt. Det er avgjørende at toget har en bestemt *kvinnepolitisk profil/linje*, og diskusjonene om parolegrunlaget er med på å drive kvinnekampen framover. Dette må vi ha klart for oss når vi diskuterer:

ETT ELLER TO TOG?

Slik situasjonen er i kvinnekampen i dag, vil vi jobbe/slåss for enhetsarrangementer de aller fleste steder.

Vi mener at kvinnebevegelsen i Norge har tilstrekkelig med felles standpunkter om hovedsaker for kvinnene til at det er *grunnlag* for enhet, med paroler som tjener kampen for kvinnefrigjøring. *Ett slikt* tog vil gjøre det lettere å vinne masseopplutning: og like viktig: samle krefter til kamp for sakene som togene reiser. På den andre siden er det slik at ett tog der feks. den internasjonale solidariteten er kutta ut, vil splitte den progressive kvinnebevegelsen og mobilisere bak ei linje som ikke vil gi kvinnefrigjøring. Og ett tog - uten hovedparoler der alle kommer med sitt - vil heller ikke styrke kvinnekampen fordi det ikke sier noe om retningen, om hva vi skal samle oss å slåss for.

For noen er ett tog blitt helt overordna - nå går det ikke lenger med to tog sier de. Det er bra at folk engasjerer seg for enhet i kvinnekampen. Men kameratene har et feilaktig tidsperspektiv. Det er nødvendig å se kampen om hvilken linje som skal dominere kvinnebevegelsen i Norge (for det er det 8.marskampen også dreier seg om), vil fortsette så lenge det fins kvinneundertrykking. Det vil være vår styrke, evne til å gripe situasjonen blant kvinnene, til å vinne opplutning, som vil avgjøre. Denne kampen om politikken er ingen ulykke, den er tvertimot spennende

og lærerik: og vi må forberede oss på at den vil ta kronglete former.

At 8.mars *også* er en kamp om linjene i kvinnebevegelsen, ser en godt hvis en sammenlikner de to toga i Oslo i fjor. F.kes. hadde Samarbeidsutvalget: »Årets lønnsoppgjør: Hele kaka til kvinnene». Og: »Forsvarspengene til buss og trikk».

BARE KVINNEPOLITISKE PAROLER?

Vår linje er at vi skal gå utover det som er blitt definert som kvinnepolitisk, men begrunnelsene våre har vært litt sprikende. Vi mener det viktigste argumentet er:

Støtten til kvinnene i den tredje verden/andre land på deres egne premisser. På FN's kvinnekonferanser både i København og Mexico har kvinnene i den tredje verden bedt om støtte til kampen mot imperialismen og supermaktene, mens Vestens delegasjoner har avvist dette som politikk (blant annet norges).

På samme måte var også støtten til kampen mot Alta-elva en støtte til samekvinnene på deres egne premisser.

Slik solidaritet gir dessuten et viktig utgangspunkt for å vise at det er nødvendig for kvinnefrigjøring også i Norge å slåss mot imperialismen. Det er vår oppgave som kommunister å utvikle slik propaganda.

Andre argument er viktige, men underordna:

-Det er kvinneundertrykking å hevde at kvinnene ikke skal ta stilling til internasjonale spørsmål. Spesielt kvinneundertrykkende blir jo varianten at kvinner bare skal støtte/kreve fred - ikke væpna kamp mot supermaktene.

-Vi må også reise diskusjonen om hvem vi skal aliere oss med i kampen for kvinnefrigjøring. Kan vi vinne alene, kvinnene i Norge? Spiller enhet med

kvinnene/folket i land som kjemper mot supermaktene større eller mindre rolle enn enhet med hele spektret av kvinneorganisasjoner i Norge.

KONKLUSJON

På bakgrunn av dette vil vi gi følgende direktiv:

- 1) Partiet skal slåss for 8.mars-arrangementer med paroler i tråd med det som står over.
- 2) Internasjonal solidaritet skal markeres i arrangementene. Følgende er minimumskrav:
-Sovjet ut av Afghanistan (eller tilsvarende) som hovedparole.

-Nedrustningsparoler som ikke har klar brodd både mot øst og vest kan ikke godtas.

Skulle det oppstå situasjoner der partiet lokalt mener det er riktig å fravike disse minimumskrava, skal saka legges fram for SKAU dersom det gjelder en større by. Ellers tas avgjørelsen av DS, med rapport til kvinneutvalget.

- 3) Rapport om 8.mars-arbeidet, parolene, organisering av arbeidet, oppslutning, politiske motsigelser, sendes kvinneutvalget innen 1/4.

Kameratslig hilsen
Kvinneutvalget.

STATSKURS PÅ DOKKA

Andre helg i november (12 - 14 november) vil det bli avholdt et helgkurs for statsansatte på Dokka.

De to hovedemnene på kurset vil bli 1) privatiseringa innafør den statlige sektor

og 2) lønnspolitikken i staten - hva er vår linje.

Nærmere orientering om kurset vil komme i KK og på egen løpeseddel. Vi ber imidlertid statsansatte allerede nå krysse av denne datoen i boka.

Kurset blir arrangert av FU i Oslo men er åpent for folk fra hele landet (både partimedlemmer og andre).

SVAR TIL EDGAR OM KONTINGENTEN

Fra Økonomiutvalgets side har det fra første stund (fra forslaget om prosent-kontingent blei lansert i TF for april 1981) vært foreslått at kontingenten skal beregnes ut fra brutto lønn. Så har det vært ført en diskusjon om det ikke ville være riktigere å ta utgangspunkt i brutto lønn minus boutgifter, eller nettoinntekta slik den framkommer i skatteligninga.

Innlegget fra Edgar er første

debattinnlegg som hevder at det er prinsipielt galt å beregne kontingent av skifttillegget. Derfor skjønner jeg ikke noe av at du i utgangspunktet fører diskusjonen på en så antagonistisk måte. Du skriver: »Kom igjen dere som skal ta 260 kr. av mitt skifttillegg i året. Så skal dere lære noe om klassehat». Du har mer i samme gata. Jeg synes det er ukameratslig og det ødelegger den saklige debatten. La oss gå over på den.

For å ta utgangspunkt i fagbevegelsen, så er det slik at de forbunda som har prosenttrekk, beregnes det kontingent av alt som tjenes: overtid, skifttillegg, bonus, feriepenger osv. Slik jeg har oppfatta det går ikke partiet mot dette i fagbevegelsen. I SK-vedtaket er overtid kutta fra beregningsgrunnlaget. Det er ikke gjort ut fra prinsipielle betraktninger, men for å få et kontingentsystem som er enkelt å praktisere. Med overtid ville kontingenten for den enkelte endre seg fra måned til måned.

Edgar hevder som prinsipp at det ikke skal beregnes kontingent av »den helsikes skiftgangen». Jeg trekker i tvil den måten å dele opp lønna på: ei grunnlønn som det skal beregnes kontingent av, og de tillegg som skal være forskjellige former for kompensasjon som det ikke skal beregnes kontingent av.

Det fins mange lønssystemer som deler lønna opp i forskjellige deler. Jeg mener at akkord-lønn også må med her. Rett nok har det ikke med ubekvem arbeidstid å gjøre. Men det har å gjøre med økt utsvetting av arbeidskrafta, og er en slags »kompensasjon» for det. Mitt poeng er at uansett lønssystemer og beregningsmåter, så er til syvende og sist lønna som en samla størrelse, prisen på arbeidskrafta. Ved lønnsforhandlinger er det mange momenter som kommer inn når arbeiderne skal legge opp forhandlingene: skal hovedvekta legges på grunnlønn, skal presset legges på forskjellige tillegg. Men når det kommer til stykket og det skal tas standpunkt, så tror jeg både arbeider og kapitalist vurderer lønna som en samla størrelse.

Jeg har gjort noen undersøkelser for å finne ut litt mer om hva som er vanlig praksis. Jeg vil understreke at det er mange kamerater som veit mye mer om dette enn jeg.

Fra opplysninger i innlegget til Edgar ser det ut til at tillegg for rundskift i

prosess-industrien ligger på snutt 15%. Fra en kamerat som nylig har jobba på en større papirfabrikk med rundskift har jeg fått vite at tillegg der er på ca. 20%. På sporveien i Oslo er det normale 18%. Men en god del -ca 12% - jobber bare kveldsskift. Da blir tillegg 40%.

Bygning er som kjent basert på akkord. Der ligger akkorden langt over grunnlønna, kanskje så mye som 50%. For en god del ligger den godt over det også. I en Jern og Metall-bedrift med akkord får jeg vite at akkorden ligger på det dobbelte av grunnlønna.

På grunnlag av slike opplysninger, litt tilfeldig samla i hop, synes jeg prinsippet som Edgar setter fram blir tilfeldig. Noen skal betale kontingent av hele lønna, mens andre bare skal betale av vel halvparten.

Edgars forslag vil omfatte et nokså stort antall partimedlemmer: i industrien, i Nordsjøen, deler av transport, store deler av helse/sosial, posten, servicenæringar o.l. Skal det settes skiller her, og hvor skal i så fall skillelinjene gå? Skal det bare gjelde kamerater med helkontinuerlig skift? Skal det gjelde kamerater med mye helgejobbing? Skal det bare gjelde kamerater med ubekvem arbeidstid, eller skal det også gjelde kamerater som jobber akkord?

Det er mulig at jeg mistolker Edgar, men jeg oppfatter det slik at det viktige for deg er prinsippet, ikke de 260 kr. i året. Fra partiet sin side vil det pga. at det dreier seg om mange kamerater også dreie seg om mye penger. Fra partiøkonomiens synsvinkel er dette et viktig spørsmål med store praktiske konsekvenser for partiets arbeid.

Du kritiserer at kontingentsystemet bygger på netto næringsinntekt for sjølstendig næringsdrivende. Du mener dette er naivt og viser til legers muligheter. Men sjølstendig næringsdrivende er mer enn leger. Det er

småbønder, fiskere ol. grupper som lever i svært trangt forhold. Det er laga en generell formulering om å bygge på netto næringsinntekt og følgende setning som må sees i sammenheng med den: »I de tilfeller der det nye kontingentsystemet vil virke åpenbart urimelig og urettferdig, kan medlemmet få redusert eller økt kontingenten i forhold til gjeldende sats.

»Blant sjølstendige næringsdrivende fins det opplagt kamerater som med all rimelighet bør betale mer i kontingent enn satsen tilsier. Laget må være det partiorganet som fører diskusjon om dette. Partiet kan ikke ha sitt eget skattevesen til slikt.

Kassereren i SK.

OM BYGG-AVDELINGAS ANGIVELIGE VEDTEKTSBRUDD

Vi viser til vedtaket vårt om å bevilge 200 kroner til »Nei til atomvåpen». Vi har fått høre at bla. DS-formannen i Oslo mener at det er et vedtektsstridig vedtak, og at hun/han mener det bør gjøres noe med det.

Vi har ikke fått noen henvendelse fra DS om saken, vi har bare fått høre det, og vi liker ikke at slike saker går rundt i partiet uten at det blir tatt opp med oss direkte. Da vi ikke vet hvor mye det florerer av rykter om vårt »vedtektsbrudd», finner vi grunn til å gjøre flest mulig i partiet oppmerksom på vårt syn på saken.

Vi vil ta sterkt til motmæle mot påstandene om vårt angivelige vedtektsbrudd.

Partiets høyeste organ mellom landsmøtene er sentralkomiteen. SKs vedtak om freds- og forsvarspolitikken (offentliggjort i TF okt. -81) mener vi helt klart ikke gir rom for å si at vår bevilgning er vedtektsstridig. Her sies det bl.a. at *fredsbevegelsen* fører en feilaktig hovedlinje som skader kampen mot krigen. Men samtidig er det progressive trekk, så som mot begge de to

supermaktene, mot atomopprustninga og en opinion mot en ny imperialistisk verdenskrig.

Altså: Fredsbevegelsen som *helhet* domineres av reaksjonære trekk, men at progressive trekk samtidig er klare. Vedtaket sier ingenting om organisasjonen »NTA», og gikk heller ikke konkret inn på andre organisasjoner innafor fredsbevegelsen.

Vi er fullt klar over at Per. G... og KK-redaksjonen drar dette lenger og at »NTA» i følge dem er klart reaksjonær.

Men det partiet har å holde seg til er sentralkomiteens vedtak. Når PGG og KK tøyser sitt syn lenger enn SK-vedtaket, får det bli deres sak i beste fall. Så lenge et slikt vedtak er gjort i partiets høyeste organ holder vi oss til det og ikke det PGG og KK måtte mene.

Dersom det skal bli stående at vårt vedtak er vedtektsstridig sier det en del om praksisen med den demokratiske sentralismen i partiet. Sentralkomiteen fatter et vedtak, enkeltpersoner og grupper i ledelsen tøyser dette etter sitt syn og stempler vedtak som ikke går ut

over sentralkomite-vedtaket som vedtektsstridig. Vi kan ikke se at dette har det minste med demokratisk sentralisme å gjøre, tvert imot, kamerater.

Kort sagt: Vi vil ikke ha hengende på oss påstander fra ledende kamerater i partiet om at vi gjør vedtektsbrudd med åpne øyne. Vi liker heller ikke at det ikke blir tatt direkte opp med oss. Vi skulle

derfor gjerne sett at ett av to skjedde: 1) De i partiledelsen som mener vi har gjort vedtektsbrudd får ta saken opp med oss direkte, 2) de(n) rette vedkommende får beklage saken.

Vedtatt på avd. møte
i Bygg avd. i Oslo.

SVAR TIL BYGG-AVDELING

1) Laget sier at de «har fått høre at bl.a. DS-formannen i Oslo mener at det (vedtaket om bevilgning til NTA) er et vedtektsstridig vedtak, og at han/hun mener at det bør gjøres noe med det.» og videre:

»Vi har ikke fått noen henvendelse fra DS om saka, vi har bare fått høre det, og vi liker ikke at slike saker går rundt i partiet uten at det blir tatt opp med oss direkte.»

I februar arrangerte DSAU formannskonferanser i hele Oslo-partiet om holdninga og taktikken vår i forhold til NTA. Sjøl var jeg på konferansen for UDS i bygning, som ikke ble noen formannskonferanse, fordi formenna enten ikke var innkalt eller ikke var møtt. Derimot var UDS-formannen og to til fra UDS der. Sjøl om det da ikke ble noen formannskonferanse kjørte vi en diskusjon om NTA. Under denne diskusjonen tok jeg opp bevilgninga til laget deres og sa som mitt syn at ei sak er å være uenig, men at dette var disiplinbrudd. Sjøl oppfatta jeg det som om diskusjonen om dette konkluderte med enighet om: 1) at bevilgninga måtte oppfattes som et disiplinbrudd og 2) at UDS skulle følge opp saka.

I følge UDS-formannen ble dette også referert videre til laget kort tid etterpå.

At det her har vært snakk om at saka

har gått rundt i partiet uten å ha blitt tatt opp med laget er altså regelrett tull.

Jeg veit heller ikke ellers noe om at jeg har gått rundt i partiet med denne saka.

På grunnlag av det jeg var blitt enig med UDS-folka om ble saka heller ikke fulgt opp direkte fra DS' side.

2) Sjøl har jeg sett det om å gjøre at laget ikke fikk daue i synda for denne saka, og har flere ganger purra på gjennom et medlem av UDS. Jeg har nå fått greie på at UDS rett før sommeren vedtok å *ikke ta stilling* til saka. Dette syns jeg er bleikt. Og at laget ikke liker å ha halvkvada viser verserende i partiet, er ikke annet enn rett og rimelig. Det er grodd nok mose på saka som det er, noe som er sterkt å beklage.

3) Lagsvedtaket tar til motmæle mot at NTA-bevilgninga var et disiplinbrudd under henvisning til *at partiet ikke har noe standpunkt til NTA*. Dette syns jeg er merkelig. Jeg veit ikke akkurat når bevilgninga ble vedtatt. Men det må nødvendigvis ha vært etter U-båtaffæren i vinter. Og det som er helt sikkert er at det på denne tida var en ikke ubetydelig *opposisjon* i Oslo-partiet *mot partiledelsens standpunkt til NTA*. Men dette er sånt som enten lar seg dokumentere eller som ikke lar seg dokumentere.

4) Ei anna sak er at det skal mye finlesning til for at en skal oppfatte lagetts egen uttalelse som noe annet enn en kritikk og en protest mot dette standpunktet:

»SKs uttalelse om forsvars og fredspolitikken fra okt.81 må etter vår oppfatning tolkes som *en avvisning av fredsbevegelsen* og et forsøk på å begrunne at kommunister *ikke skal delta i fredsbevegelsen*. I motsetning til SK ser vi massebevegelsen mot atomvåpen som en progressiv bevegelse som det er nødvendig og riktig av kommunister å arbeide innfor. (Mine uthevinger).

Vi vil oppfordre partiledelsen til å ta et

klart standpunkt: Det er riktig å gå inn i »Nei til Atomvåpen». I tillegg til at avdelinga bevilger penger til Solidaritet Norge-Polen, Afghanistan-komiteen, bevilger avdelinga 200 kr. til »Nei til Atomvåpen».

Poenget er at i partiet er dette oppfatta som en protest mot partiledelsens standpunkt. Sjøl har jeg heller ikke oppfatta bevilgninga som noe annet enn dette.

(Ellers virker det som om laget nå har lagt seg til ei atskillig mer nyansert vurdering av SK-uttalelsen.)

Formann i Oslo DS.

*** BLOKKPOLITIKK ELLER NASJONAL LINJE

Først hva vi stort sett er enige i, Per G G: 1. Vi er bla. enige om at det finnes pro-sovjetiske holdninger i ledelsen av fredsbevegelsen, vi er enige om at det finnes sterke pasifistiske trekk, at Sovjet er den største truselen mot norsk suverenitet, for å nevne noen sentrale punkter. At vi skulle mene at fredsbevlgelsen har rett i sin analyse av krigsårsakene har vi aldri hevda, så det får stå som et uttrykk for PGGs debatt-teknikk, ikke noe annet.

Som sagt, vi kunne i likhet med PGG ramse opp en rekke negative og reaksjonære trekk ved fredsbevegelsen. Men i motsetning til PGG nøyer vi oss ikke med å ramse opp trekk for å forklare ting. Lenin sa en gang noe sånt som at en kan bevise hva som helst ved hjelp av eksempler, det som er hovedsaken er imidlertid å gripe kjerna i ting (tingens vesen). Derfor spør vi: Åssen virker

fredsbevegelsen i Europa og Norge i dag, hvilken objektiv rolle spiller den?

Derfor har ikke uenigheten vår først og fremst rot i vurderinga av enkelte viktige sider og trekk ved fredsbevegelsen, men i hele måten vår å se problemet på.

Vi mener at partiledelsen i lenger tid har gjort viktige prinsipielle feil i politikken for å møte krigsfare. Det uttrykker seg ikke bare i forholdet til fredsbevegelsen, men også når det gjelder NATO. Å gå inn for å melde Norge ut av NATO er i dag ikke aktuell politikk, heter det. Det skarpeste uttrykket for denne linja var vel Sigurd A KK høsten -81, hvor han uttalte at han ville stemme nei (uten forbehold) til et SV-forslag om å få Norge ut av NATO, dersom han blei valgt inn på tinget. Vi mener dette er et uttrykk for følgende linje: Det viktigste i dag er å demme opp for Sovjets trusel mot Europa ved hjelp av den vestlige

imperialistiske blokka. Det nasjonale utgangspunktet er mer eller mindre forlatt, så godt som alt vurderes i forhold til om det styrker eller svekker NATO. NATOs avskrekkingseffekt er det vi satser på, det er interessant å merke seg at det er dette som dominerer nå, folkekrigen og langvarig forsvarskamp er det ei god stønn siden vi hørte noe særlig til. Men det er dessverre sånn at det er vanskelig å forklare folk åssen det er viktig å kjempe en langvarig forsvarskrig, når det viktigste blir NATOs avskrekkingseffekt, ikke ei nasjonal uavhengig linje.

Vi har også merka oss partiets manglende avsky mot Reagans tese om »begrensa» atomkrig i Europa. Etter vår mening var dette det klareste uttrykk for USAs opplegg for »forsvar» av Europa: Å bruke millioner på millioner av Europas befolkning til kanonføde for å sikre sine interesser der.

Vi mener ikke, i motsetning til PGG, at enhver svekkelse av USA er reaksjonært. Vi mener det er i Europas og det norske folks interesser å bekjempe denne kanonfødepolitikken, uansett om det svekker USA i forhold til Sovjet. Dette er det springende punktet i den prinsipielle sida av uenigheten vår, det dreier seg ikke bare om vurderinga av fredsbevegelsen men også av politikken vår i forhold til NATO. Vi nøyer oss ikke - som PGG - med tesen om at det »ikke (er) mulig å forene marxismen-leninismen og pasifismen» som argument mot folk som er villige til å samarbeide med bl.a. pasifister for å bekjempe denne politikken og militærstrategien. Lenin innså (for å si det mildt) at marxisme og pasifisme var uforenlige som *linjer*. Han samarbeida likevel lenge med pasifistene i Zimmerwald-internasjonalen, noe som faktisk var hans viktigste internasjonale fotfeste under første verdenskrig. - Dessverre PPG, vi mener faktisk at å lire av seg allmenne fraser på denne måten for

å prøve å analysere noe er proklamasjoner og overflatisk ideologikritikk.

Vi er også enige med PGG i at Island må innlemmes i en atomfri sone i Norden, vi er også enige i at det må stilles krav overfor Sovjet om *vesentlige* gjenytelser. Det vi er uenige i er at Norden som atomfri sone er *reaksjonær* slik den blir stilt av fredsbevegelsen. En selvfølgelig men likevel nødvendig opplysning: Vi lever i Norge - en del av Vest-Europa og NATO. Det viktigste for oss er at parolen retter seg mot USAs kanonfødepolitikk. Dersom en forlater det nasjonale utgangspunktet som det viktigste for vurdering av problemet og isteden setter blokkpolitikken som det viktigste blir det logisk at en vurderer det som reaksjonært. Men at det er logisk betyr ikke nødvendigvis at det er riktig, det kommer an på forutsetningene. Vi prøver ikke å ri to hester PGG, vi har heller ikke fått lyskestrekk, vi håper i det lengste at *du* ikke skal få det i forhold til det norske folket, når det gjelder fredspolitikken.

Vi finner grunn til å presisere at vi mener det er organisasjoner innafor fredsbevegelsen som spiller en reaksjonær rolle. Det vi har gjort er imidlertid å støtte »Nei til atomvåpen», til tross for at det finnes reaksjonære trekk også i denne organisasjonen mener vi den i hovedsak spiller en progressiv rolle. Vi vil derfor gå litt nærmere inn på denne organisasjonen spesielt.

Jonas.

Kamerat i Bygg.avd.

HVORDAN BLI

"KAPITALIST"

SE SIDE 26

SVAR TIL JONAS

Kamerat Jonas har en debattform som gjør det vanskelig å diskutere. Viss hensikten er å utvikle linjer gjennom kamp, er det meningsløst å hive fram en haug påstander som Jonas gjør. Viss hensikten er å spre møkk, er han på sporet.

»... så godt som alt vurderes i forhold til om det styrker eller svekker USA og NATO». »... folkekrig er det ei god stønn siden vi har hørt noe særlig til.» »PGG men alt som svekker USA er reaksjonært». Innlegget er gjennomsyra av dette vrøvlet. Militærprogrammet er krystallklart på hva som er de sentrale kampsakene i krig/fredsspørsmål. Materiale til en diskusjon om partiet og folkekrigen er spredd i partiet som grunnlag for en diskusjon. Den ble halveis gjennomført fordi den ble fortrent av en diskusjon om fredsbevegelsen og linjer Jonas står for. Oktober har gitt ut to bøker om forsvarspolitik. »Et sterkt uavhengig forsvar» og »Geriljakrigføring i Norge». På leirene de tre siste åra er emnet behandla. I år ble spesielt forholdet USA-VestEuropa behandla på en måte som gir Jonas forferdelig lite hold i sine påstander. Valglinja, Dokkaseminarer osv. viser det samme.

Så langt til debatt-teknikken. Jeg skal prøve å være mer konstruktiv. »Vi nøyer oss ikke med tesen om at det ikke er mulig å forene marxismen-leninismen og pasifismen» skriver Jonas. OK. Ingen har vært uenig i å samle bredt om kampsaker hvor vi og pasifister kan stå sammen. Men Jonas underslår at motsigelsen marxisme-pasifisme får konsekvenser for linjene. Eks. Atomforsvar av Vest-Europa. Atomfritt Norden. Verken vi eller pasifister ønsker atomforsvar. Men hva

setter vi som krav. Pasifistene: nedrustning. Vi stiller krav om et styrka konvensjonelt forsvar. Vi sier: kampen mot atomvåpen kan ikke bli slagkraftig før den kombineres med krav om andre forsvarsalternativer.

Om atomfri sone i Norden, mener Jonas parola til Nei til atomvåpen er progressiv. Dette spørsmålet har blitt diskutert av alle medlemmene i partiet, og jeg vil ikke gå gjennom partiledelsens syn en gang til. Jonas kommer med en selvfølgelig opplysning: »Vi lever i Norge, - en del av Vest-Europa....» I denne sammenhengen er resonementet veldig interessant. Det er identisk med Nei til atomvåpens argumentasjon for ikke å stille krav til den mest aggressive supermakta, den supermakta som først og fremst truer oss med atomvåpen. »Det viktigste for oss er at parolen retter seg mot USAs kanonfødepolitikk», skriver Jonas. Nei! Det viktigste for oss er ikke dette, men at vi har en politikk som retter seg mot den mest aggressive supermakta, som mobiliserer mot denne supermakta og gjør det på en måte som *ikke* gir ideer om at forsvaret av Norge kan hvile på den andre supermakta USA. Det er dette, først og fremst, uenigheten stikker i. Ikke sant, Jonas?

PGG:

REFORMISME OG SOSIALDEMOKRATI

Min påstand er at hovedfaren for vårt faglige arbeid nå er høyre. Vi har en relativt stor stamme faglige tillitsmenn i partiet. De nyter en betydelig tillit som pålitelige forkjempere for arbeidsfolks interesser i dagskampen.

Sjøl føler jeg at denne tilliten til tider virker kvelende. Av og til får jeg lyst til å spy av all tilliten. Hvorfor? Jo, fordi jeg synes det er problematisk å få uttelling på tilliten. Hva slags uttelling? En sosialdemokratisk tillitsmann med stor tillit vil føle dette som en *personlig* lykke. »Ah, jeg er en vellykket og godt likt person.» En *kommunistisk* tillitsmann må se det på en annen måte. I hvilken grad styrker min jobbing klassekampen, i hvilken grad radikaliseres og aktiviseres medlemmene, i hvilken grad styrker partiet seg og vi rekrutterer nye medlemmer,

Etter min mening burde et flertall av tillitsmennene våre føle en liknende vennelse som meg når vi kommer til spørsmålet om tillit. I allefall: Dette burde peke seg ut som et stort problem - og en enorm mulighet.

Jeg skal si litt om mulighetene. Utgangspunktet vårt idag er betydelig forskjellig fra for få år siden. Tillitsverva vi har idag hadde vi neppe drømt om for fem år siden. Denne muligheten bør vi benytte til revolusjonært arbeid. 5 teser som er nødvendig å følge for en *kommunistisk* arbeider:

- 1) Ved enhver anledning påpeke/avsløre sammenhenger - avsløre kapitalismen.
- 2) Sprengte rammene vi får tildelt av sosialdemokratiet og igjen og igjen agitere for sosialismen på klubbmøter, klubbstyremøter, på fagforeningsmøter

og ikke minst: blant arbeidskameratene.

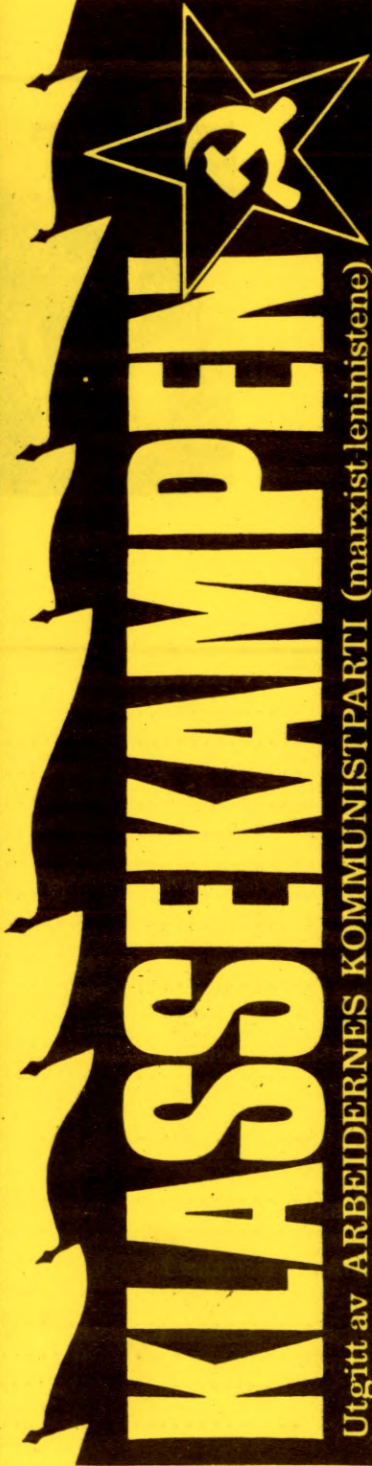
- 3) Vi er prinsippielt for streiker og aksjoner. Vi ønsker oss ikke ro, men bevegelse i massene.
- 4) Avvise linja med tillitsmannssjiktet som »de virkelige heltene», men trekke medlemmene med i arbeidet. Demokrati- ikke bare når vi er uten innflytelse. Politisere spørsmåla fagbevegelsen jobber med. Jobbe for at folka skal lære.
- 5) Selge KK. Sørge for at all propaganda partiet utgir, deles ut på min arbeidsplass - minimum. Styrke AKP(m-l) og rekruttere til partiet.

Kommunister som aktivt prøver å følge disse fem punktene, vil få bråk. Det sprenger rammene for sosialdemokratisk tillitsmannsarbeid - og det er de som setter rammene, de har makta foreløpig. Så lenge vi ikke hengir oss til classesamarbeid og reformisme vil det være »bråk og uro» rundt AKP-erne i fagbevegelsen. Dette må kameratene være klar over og ikke bli forskrekka når de sosialdemokratiske gribbene kaster seg over deg.

Etter min mening har det vært alt for lite bråk rundt AKP-erne de siste åra. For meg er det et illevarslende tegn, og det varslar reformisme og sosialdemokrati.

Thorleif
Vestfold.

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

Utgitt av ARBEIDERNES KOMMUNISTPARTI (marxist-leninistene)

AVISA VÅR

VÅRT ANSVAR

VIS ANSVAR

FØLG KK-DIREKTIVET

TA DEL I DEBATTEN SKRIV I TF

INNHOOLD.

Leder: Partiplan første halvår	2.
Kommune- og fylkesvalget 1983	7.
Materiale til lagsdiskusjonen	7.
Spørsmål til avdelingsdiskusjonen	8.
Målsettinger - innretting - metoder	8.
Program og profil på valgkampen	10.
Forslag til faseplan for valgkampen	12.
Organiseringa av RV	13.
Forslag til vedtekter	15.
Mindretallsinnstillingen	17.
To syn på RVs framtid	17.
Partiet og valgene	20.
RVs plattform	23.
Kapitalen og krisa	25.
Slik kjøper du Kapitalen	26.
Økt partistøtte for Klassekampen, ellers	27.
8.mars 1983	29.
Statskurs på Dokka	31.
Svar til Edgar om kontingenten	31.
Om bygg-avdelingas angivelige vedtektsbrudd	33.
Svar til bygg-avdeling	34.
Blokkpolitikk eller nasjonal linje	35.
Svar til Jonas	37.
Reformisme og sosialdemokrati	38.